

182 திரு. கே. எம். குரியன் அவர்களின் மரணத்தை அடுத்து மெட்ராஸ் ரப்பர் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பதும், தொழிற்சங்க கோரிக்கைகளை நிர்வாகத்தினர் ஏற்க மறுப்பதும் குறித்து

[1973 மார்ச் 28]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது போன்ற நிலைமைகளை நீக்கும் முறையில் கைது செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா? இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியே ஒரு போலீஸ் கோட்டை மாதிரி இருக்கின்றதே, இந்த நிலைமை மாற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : நாளை நடைபெற இருக்கும் பேச்சுவார்த்தைகையொட்டி எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

(4) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை நிதி அறிக்கையின் மீது பொது விவாதம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சென்ற சட்டமன்றத் தொடரில் இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையின் மீது விவாதம் செய்வதற்கு ஒரு நாள் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்பட்டது. எனவே இந்தத் தொடரில் அதுபற்றி விவாதம் செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு ஒரு மணிக்குக் 'கில்லெட்டின்'. எனவே சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

\* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I congratulate the Government for having come forward with a request for supplementary grant for Rs. 6 crores in the matter of famine relief. I am confining to this aspect alone. Due to unforeseen circumstances, floods came to Madras City and several huts were damaged, some totally and some partially. The way in which money is distributed to the hut owners calls for serious consideration. I am afraid that there has been terrible mismanagement in the matter of distribution of flood relief.

1973 மார்ச் 28]

[Thiru K. M. Subramaniam]

So far as T. Nagar constituency is concerned, I find that some hut owners whose huts were not damaged got relief whereas genuine cases did not get relief. I have made personal representations three or four times to Tahsildar and one to Collector also. But even today it has not been settled. Some people think that this sort of unfortunate thing should happen since it helps them to make money.

I know instances where some leaders of the ruling party went to Tahsildar and demanded 100 and 200 tokens and gave them to their persons, who presented the token and received cash the next day. This sort of thing has happened. The Tahsildar asks for some certificate from the Councillors, that the distribution had been done correctly. Why should there be a certificate from the Councillor. It means that something is wrong somewhere.

I know cases of hutowners, whose huts had been destroyed still not getting relief in spite of lapse of three months. It is unfortunate. I hope and trust that the Chief Minister will take this into consideration and order grants for such cases. The Collector is good, he asked the Tahsildar to inspect. But that has not been done.

Those vociferous members of the ruling party get the money. I support the supplementary grant. But I want that the Government should set up a departmental enquiry to see that this money is properly distributed. Even though the Collector is which the officers had made money. I am prepared to prove it where it is wanted. I request the Hon. Minister to look into this it is wanted. I request the Hon. Minister to look into this question and do the needful. With this, I finish my speech.

திரு. எ. கே. இராஜாப்பிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் (மு.ப. களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் துணை நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 10-3

முதலாவதாக, இந்த நாட்டிற்கு நல்ல பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கும் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொள்வதோடு கூட எனது மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே நாகர்கோயில் மருத்துவ மனையிலே ஒரு ஸ்டட்லீசேஷன்



[திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை]

[1973 மார்ச் 28]

வார்டு கட்டுவதற்கு 1,08,000 ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதற்காகவும் அதைப் போல கோதையாறு திட்டத்தில் பழயாற்றின் மீதுள்ள குமரி அணையையும், சோழத் தட்டு அணையையும் செப்பணிடுவதற்கும், சீர்திருத்துவதற்கும் 9,50,000 ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதற்காகவும், பத்துக்காணி பழங்குடி மக்களுக்கு ஒரு புதிய இல்லம் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகப் போதிய நிதி ஒதுக்கி இருப்பதற்காகவும் இன்னும் நாகர்கோவிலிலே ஒரு மண் வள ஆய்வுச் சோதனைக் கூடம் அமைப்பதற்காக ரெக்கரிங் செலவுக்காக 84,400 ரூபாயும் நான்-ரெக்கரிங் செலவுக்காக 1 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதற்காகவும், இன்னும் குழித்துறையில் தீயணைப்பு நிலையம் அமைப்பதற்காக ரெக்கரிங் செலவுக்காக 51,750 ரூபாயும் நான்-ரெக்கரிங் செலவுக்காக 1,98,600 ரூபாயும் ஒதுக்கி இருப்பதற்காகவும் நன்றி செலுத்திக் கொண்டு எனது தொகுதியில் செய்ய வேண்டிய சில வேலைகள் பற்றி இன்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே இன்னும் குடி நீர்ப் பிரச்சனை சரிவரத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அண்மையில் அந்த மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்த குடி நீர் வாரியத் தலைவர் அவர்களிடம் இதனைப் பற்றி விரிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே உலக்கருவி குடிநீர் திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் கூடிய விரைவில் ஆய்வு செய்து, அதோடு நில்லாமல் அதற்குத் தகுந்த நிதி உதவி ஒதுக்கி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தாவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட எனது தொகுதியில் இருக்கிற தேரூர், கொட்டாரம், அழகிய பாண்டியபுரம், போன்ற பேரூராட்சிகளிலும், தாமரைக்குளம், குலசேகரன்புதூர், அருமநல்லூர், ஞானம் போன்ற ஊர்களிலும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனை தீருவதற்குக் குடி நீர் வாரியத்தின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட, நாங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து கூட இந்தக் குடி நீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குக் கூட அதிகாரிகள் சில இடங்களிலே சிகப்பு நாடா முறையிலே தடங்கலாக இருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் எனது பஞ்சாயத்து யூனியன் உட்பட்ட ஸ்ரீபத்மநாபநல்லூரில் இருக்கும் பயணிகள் விடுதியில் நல்ல கிணறு இருக்கின்றது. அந்த விடுதியோ 10, 12 வருஷங்களாக யாரும் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றையாவது எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனிடமோ அல்லது குடி நீர் வாரியத்திடமோ ஒப்படைத்தால் மேல் நிலை நீர் தொட்டி கட்டி அந்த ஊருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கலாம் என்று

1973 மார்ச் 28]

[திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை]

சொல்லி அந்தக் கிணற்றை ஒப்படைக்கும்படி 2, 3 வருஷங்களாக பி.டபிள்யூ.டி. டிபார்ட்மெண்டிற்கு எழுதியும் கூட இது வரை மாற்றித் தரப்படவில்லை. இவை களெல்லாம் இந்தச் சிகப்பு நாடா முறையால் ஏற்படக் கூடியது என்று கூறி கூடிய விரைவில் மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட எனது கன்னியாகுமரி நகரியம் வளர்ந்து வருகிற இடம். முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம். உலகத்தின் பல பகுதிகளிலுள்ள இந்துக்கள் புனித நீராடி அன்னையைத் தரிசிக்க ஆயிரமாயிரம் பயணிகள் வந்து போகிறார்கள். அதோடு சமீபத்தில் விவேகானந்தர் நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்தப் பட்டதால் இந்த நினைவுச் சின்னத்தைப் பார்ப்பதற்கும், தரிசிப்பதற்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான பயணிகள் தினமும் வந்து போகிறார்கள். சமீபத்திலே இரயில் இணைப்புக் கூட அங்கு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அந்த நகரியத்திற்குத் தகுந்த நிதி உதவி என்ற வகையிலே சுமார் 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த நகரியத்தை நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகக் கூறவேண்டுமானால், ஒரு மாதிரியாக உள்ள அங்குள்ள மீனவர் குடிசைகளை அகற்றி நல்ல குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்குள்ள மருத்துவ மனையையும் விஸ்தரித்துத் தரவேண்டுமென்றும், அங்கு ஒரு விமான நிலையம் அமைத்தால் கூட உபயோகமாக இருக்கும் என்றும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியில் பல ரோடுகள் செப்பனிடப்படாமல், முன்பு திருவி தாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் எப்படியிருந்ததோ அந்த முறையில் இருக்கிறது. அதைச் செப்பனிட்டித் தரவேண்டும்.

இன்னும், லீபுரம், குளச்சல் போன்ற துறைமுகங்களை விஸ்தரித்துத் தர வேண்டுமென்றும், குமரி முதல் நீரோடி கிராமம் வரை கடல் அரிப்பைத் தடை செய்வதற்கு உடனடி வழி வகுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இறுதி துணை நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.



[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

இதிலே பல்வேறு துறைகளிலே கூடுதலான நிதி கோரப்பட்டு அதற்கு இந்த மன்றத்தினுடைய அனுமதியினைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு சில தலைப்புகளிலே மட்டும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த, அந்த நலத் துறையைச் சேர்ந்த மானியத்திற்காக 22,92,600 ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள். இதிலே இந்தக் கூடுதலான நிதி கோருவதற்குக் காரணம், இன்னும் கூடுதலான உபகாரச் சம்பளத்திற்காக அருகதை உள்ள மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் அதிகமாக வருகிற காரணத்தினாலும், பல புதிய ஜாதிகளைப் பின் தங்கிய பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும் இப்படிப்பட்ட கூடுதல் செலவாகியிருக்கிறது என்று காரணம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் இந்தப் பட்டியலிலே பல புதிய ஜாதிகளைச் சேர்க்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது.

இந்த நேரத்தில் இதுபற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்திலும், சேலம் மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும் இருக்கிற கவுண்டர் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிக்குப் பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஒரு சிலர் வசதி படைத்தவர்களாகவும், நல்ல முறையிலே கல்வி அறிவு படைத்தவர்களாகவும் இருந்தாலும் உண்மையில் அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் பெரும் எண்ணிக்கையில் இருக்கிற இவர்கள் ஏறக்குறைய 10 லட்சம் முதல் 15 லட்சம் வரையிலே இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு எண்ணிக்கை வரும் என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. இவர்களில் 100-க்கு 98 பேர் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ மாவட்டத்திற்கு அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒரு சில பேர் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த அனைவருமே வசதி படைத்தவர்கள், கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்கள், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்கள் என்ற தப்புக் கணக்கிலே இருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலேயாவது இந்த கவுண்டர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பின் தங்கிய பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுடைய குழந்தைகளும், பிள்ளைகளும் எதிர்காலத்திலே கல்வி அறிவு பெற வாய்ப்புக் கிடைக்கிற அளவிலேயும் இந்த அரசாங்கம் இந்த கவுண்டர் சமூகத்தைப் பின் தங்கிய வகுப்புப் பட்டியலிலே சேர்க்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

இவர்களிலே 100-க்கு 98 பேர் அன்றாடக் கூலிகளாக இருக்கிறவர்கள். ஆண்களாக இருந்தால் 2 ரூபாய் கூலி, பெண்களாக இருந்தால் 1 ரூபாய், 1½ ரூபாய் கூலி, ஆக இவர்கள் கூலி வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறவர்கள். இன்னொன்று

1973 மார்ச் 28]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

கூட அவர்கள் இங்கு சொன்னார்கள். பின் தங்கிய வகுப்பாருக்குகாக கமிஷன் ஏற்பட்ட நேரத்தில் இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் கமிஷனிடத்தில் ஏன் குறைகளைச் சொல்லவில்லையென்று கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒரு கமிஷன் பின் தங்கிய வகுப்பாருக்காக அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிஷனில் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்ற விவரம்கூடத் தெரியாத வாயில்லாப் பூச்சி களாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பிற்பட்ட சமூகத்தைப் பின் தங்கிய வகுப்பிலே சேர்த்து நல்ல முறையிலே கல்வி வசதியும், பிற வாய்ப்பு வசதிகளையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். சாதாரணமாக மாநிலத்தில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 40 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்தச் சமூக மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் 10-லிருந்து 12 சதவீத பேர்கள்தான் படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால் 4, 5 சதவீதம்கூட பள்ளிக் கூடத்தைத் தாண்டியவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்குக் கல்வித் துறையில் பின் தங்கியவர்கள், பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்கள். எதிர்காலத்தில் இந்த அரசு பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ ஒரு சில பேர் வசதி படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாங்கள் மலுக்க வில்லை. இதை வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சமூகத்தில் உள்ள அனைவரையும் புறக்கணிப்பது தவறு. அவர்களுக்கும் இந்தச் சமூகத்தில் சம வாய்ப்பு என்ற முறையில் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவர்கள் இந்தச் சமூகத்தில் 4, 5 சதவிகிதம் கூடக் கிடையாது. கல்லூரியில் அடி எடுத்து வைப்பவர்கள் அரை சதவிகிதம் கூட இருக்காது. இந்தச் சமூகாயத்தை முன்னேற்ற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே சுகாதாரம், மருத்துவத்திற்கும் தொகை கோரியிருக்கிறார்கள். கோவை மருத்துவ மனையிலே ஒருசில குறைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு குவார்ட்டர்ஸ் கிடையாது. போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்யக் கூடிய இடம் மருத்துவமனை துவக்கப்பட்ட காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அதே அளவில்தான் இன்னும் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குப் போதிக்கும் நிலைமையில் அந்தப் பிணப் பரிசோதனை செய்யும் இடத்தை இன்னும் விரிவு படுத்தி நல்ல முறையில் சீர்திருத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1973 மார்ச் 28]

பொதுப்பணித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பவானி ஆற்றில் ஒரு சிறு அணை இருக்கிறது. 150 வருஷத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்ட கொடிவேரி என்ற அணை இருக்கிறது. அதிலிருந்து தண்ணீர் போகின்ற தட்டப்பள்ளி, அரக்கன் கோட்டை வாய்க்கால்கள் சர்க்கோன நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவை தூர் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு வாய்க்கால்களையும் தூர் எடுத்தால் 56,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும். அந்த இரு வாய்க்கால் களிலும் தூர் எடுத்து அடுத்த ஆண்டிலாவது நல்ல முறையில் தண்ணீர் செல்ல வழி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் கோபியில் இருக்கும் மருத்துவ மனையில் கூடுதலான படுக்கை வசதி செய்துகொடுத்துப் பெரிதாக்க வேண்டும். அங்கு ஒரு ரத்த சேமிப்பு நிலையத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: இந்த அவையின்மூன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசு அத்தியாவசியமான செலவுகளுக்காக, அவசரமான செலவுகளுக்காக நல்ல முறையில் அவ்வப்போது செலவுகளைச் செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

சம்பா பருவத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விதைகள், உரங்கள் வாங்கி உழவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

தொழில் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்க ஒரு லட்சம் ரூபாயும், வேலையற்றோருக்குத் தொழில் கொடுக்கும் முறையில் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 35 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இப்படித் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பது வேலையற்றோருக்கு வேலை கொடுப்பது இவற்றில் எந்த அளவுக்குப் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

தஞ்சை, தென்னாற்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களில் மாவட்ட வேளாண்மைத் திட்டங்களின்கீழ் சிறு பாசனத் திட்டங்களின்கீழ் 89 லட்சம் ரூபாய் குழாய்கள் வாங்குவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை திரும்பவும் உழவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் என்ற கருத்தையும்

1973 மார்ச் 28] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

கூறியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் உரிமை பெறாத விசைத் தறிகளை ஒழுங்கு படுத்த 77 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதாகவும் அந்தப் பணம் திரும்ப வசூலிக்கப்படமாட்டாது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த விசைத்தறிகளால் கைத்தறியாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டது என்பதெல்லாம் தெரியும். அந்த விசைத்தறியாளர்கள் எவ்வளவோ லாபத்தை அடைந்தவர்கள். அவர்களுடைய தறிகளை ஒழுங்குபடுத்துவ தற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தை நாம் திரும்ப வசூலிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் நம்முடைய உழவர்களுக்காகக் குழாய்கள் அமைக்கக் கொடுத்த பணத்தைத் திரும்ப வசூலிக்கக்கூடாது. அது உழவர்களுக்குச் செய்யும் பெருத்த நன்மையாக இருக்கும்.

மாடுகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கோமாரி நோயைத் தடுக்க 51,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பேபி கில்லர் ட்ரக்—பிக்மால் மருந்தால் நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு குழந்தைகள் இறந்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். இதைத் தடுக்கத் தேவையான அளவு பணம் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு ரூபாய்கூடச் செலவழிக்கப்படவில்லை. இதை எல்லாம் முன்னாக்கிரதையாகக் கவனித்துத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனி அதிகாரிகளைப் போட்டுக் கூடுதலான பணியாளர்களைப் போட்டு, அடல்ட்ரேஷனைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் சிலாக்கியமாக இருக்கும். மாடுகளுக்கு வரக்கூடிய நோயைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது இதற்கும் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது, கூடுதல் தொகை ஒதுக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பஞ்சத் தணிப்புக்காக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டையில் புதிதாகக் கண் மாய்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுக் காலமாகக் கூறி வந்தும் இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதிலே விட்டுப்போனால்கூட வரக் கூடிய ஆண்டிலாவது நாலைந்து கண்மாய்களையாவது ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். ஒரு கண்மாய்க்கு ரூ. இரண்டு, மூன்று லட்சத்திற்கு மேல் போகாது. ஆக, ரூ. 16, 17 லட்சத்திற்கு மேல் போகாது. இந்த ஆண்டிலாவது அந்தக் கண் மாய்களை ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புயல் நிவாரணத்திற்காக 6 கோடி ரூபாய்வரை ஒதுக்கி உடைந்துபோன கண்மாய்கள், பாலங்கள், ரோடுகளைச் செப்பனிட நல்ல திட்டம் போட்டிருக் கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை இந்த நேரத்தில்



[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1973 மார்ச் 28]

கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இராமநாதபுரத்தின் கீழ்ப்பகுதி என்று சொல்லத்தக்க முதுகுளத்தூர், அருப்புக்கோட்டை ஆகிய இடங்கள் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கிருக்கக் கூடிய ரோடுகள், கண்மாய்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடுகள், கண்மாய்களைச் செப்பனிடும் பணியை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அந்தப் பணியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக தொப்பலாக்கரை ரொட்டியார்பட்டிக்குக் குறுக்கு வழி ரோடு, சுத்தமடம், கஞ்சம்பட்டி, மறவர்குடி வழி ரோடு வெள்ள காலத்தில் மிகவும் பழுதடைந்திருக்கின்றன. பஞ்சாயத்தோ, பஞ்சாயத்து யூனியனோ பணம் செலவழித்து அதைப் பழுது பார்க்க முடியவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்கள் ஏழ்மையுடனும், பிற்போக்காகவும் இருக்கும் மக்கள், அரசு இதற்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கிச் சீர்செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு மொத்தத்தில் இந்தத் துணை மாணியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு இறுதித் தருவாயில் இறுதித் துணை மதிப்பீடு என்ற வகையில் 64 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒரு கோரிக்கையை இந்த அவைமூன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு இறுதியாவதற்கு முன்று நாட்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தக் கூட்டத் தொடர் ஆரம்பமான நாளில் வைத்திருந்தால்கூட வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்திருக்கக்கூடும். இப்போது, 64 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்துவிட்டு இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலை வாங்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களேதவிர இந்த எஸ்டிமேட்டை இந்த மன்றம் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஆதரவு அளிப்பதற்காக இந்தத் தீர்மானம் இங்கு வைக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு முதல் நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைத்தபோது 1.80 கோடி ரூபாய் மிச்சமுள்ள ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் ஏறத்தாழ 50 கோடி ரூபாய் செலவுசெய்த பிறகும் கூட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இன்னும் ஒரு மிச்சமான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக இந்த இலாகா எந்த முறையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறது, இதற்கென்று அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் இருக்கின்றனவா, கணக்கு வரம்பு இருக்கிறதா என்று ஐயப்பட வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்த முறையில் தயார் செய்வதற்கு இதற்கு என்று ஒரு பிரத்தியேகமான திறமை வாய்ந்த இலாகா தேவையா என்று ஐயப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இனிமேலாவது இம்மாதிரியாக 50, 60 கோடி ரூபாய் என்று எஸ்டிமேட் இல்லாத தொகையைச் செலவுசெய்தாலும் இன்னும் மிச்சமுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொண்டுவருகிறோம் என்றால் இந்த அறிக்கையைத் தயார் செய்ததில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கத் திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையில் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு என்று நிறுவப் பட்ட மூன்று தொழில் நிறுவனங்களுக்காகச் செலவு செய்வதற்காக மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், இந்தப் பிற்பட்ட பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையில் இந்த அரசுக்கு ஏதாவது முறைகள் இருக்கின்றனவா? உண்மையிலேயே பிற்பட்ட பகுதிகள் தான் தொழில் துறையில் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கிற பிரதேசங்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனவா அல்லது மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர் களது விருப்பம்போல் அவர்களுக்கு வேண்டிய பிரதேசங்களைத்தான் இந்த அரசு பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று தேர்ந்தெடுக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். எனது மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். ஆனால் மத்திய அரசினால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற திட்டமானாலும் சரி அல்லது மாநில அரசினால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற திட்டமானாலும் சரி இதுவரை ஒரு நிறுவனமாவது அரசாங்கச் சார்பில் எங்கள் பகுதியில் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லையென்று சொல்லும்போது நிச்சயமாக இவைகளை அமைப்பதில் ஒரு அடிப்படை இல்லை என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இனிமேலாவது பிற்பட்ட பகுதிகளில் தொழில் நிறுவனங்களை அமைக்கும்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருப்பதால் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாத அந்தப் பிரதேசத்தில் தொழில் நிறுவனங்களை அரசாங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் நலத் துறைக்காக ரூ. 47 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஜிப்ஸ் வாங்குவதற்கும், மற்ற வாகனங்கள் வாங்குவதற் காகவும் ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை வரவேற்கிறேன். காரணம், லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ், லேபர் ஆபீசர்கள் இவர்கள் தங்கள் பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வாகனங்கள் அளிக்கப்பட



[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 28]

வேண்டும். வாகனங்கள் இல்லாமலிருக்கும் சூழ்நிலையில் அவர்களால் ஒழுங்காக வேலைகளைச் செய்ய வாய்ப்பில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த முறையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், லேபர் ஆபீசர்களுக்கும் வாகனங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். டெக்னிக்கலி க்வாலிபைட் பர்ஸன்ஸுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நம் அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் பல ஆயிரக்கணக்கான அப்ரென்டிஸ்கள் பல இலாகாக்களில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அப்ரன்டிஸ்களாக வேலை செய்பவர்களை நிரந்தரமாக வேலையாட்கள் தேவைப்பட்டால் அதில் அவர்களை நியமிக்காமல் Once a mortgagee is always a mortgagee என்று சொல்லப்படுவதைப் போல் Once an apprentice-trainee is always an apprentice-trainee என்ற முறையில் அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு அப்ரன்டிஸ்களாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வருந்தத்தக்க நிலையாகும். நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு வரும்போது அப்ரன்டிஸ்களாக இருப்பவர்களுக்கு முதல் இடம் அளித்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்காகவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே மர்ச்சனி தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருந்தது. ஆனால் சில அதிகாரிகள் ஏதோ தவறு செய்ததால் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் செய்த தவறுகளுக்காக அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, மீண்டும் பரிசீலனைசெய்து அந்தத் திட்டத்தை அந்தப் பிரதேசத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொக்கோ பயிரிடுவதற்கு நாம் பணம் கொடுத்தோம், விவசாயிகள் ஏராளமாகப் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை வாங்க மார்க்கெட்டில் ஆள் இல்லை. எனவே அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போனஸ் 4 சதவிகிதம் என்பதை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்தியதால் கூடுதல் நிதி தேவைப்படுகிறது என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. 10 சதவிகிதம் போனஸ் என்று இதுவரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. பல்வேறு வகைகளில் 10 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பல தொழிலாளர்கள் போனஸ் வாங்குகிற நிலையில் இன்று இல்லை. போனஸ் வாங்க வைத்திருக்கிற நிபந்தனைகளைப் பார்க்கும்போது 50 சதவிகிதம் தொழிலாளர்கள்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கூட இந்த நன்மையைப் பெறக்கூடிய அளவில் இல்லை. ஆகவே இந்த இலாகா வில் வேலை செய்கிற எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த 10 சதவிகிதம் போனஸ் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இதை அமல்படுத்த வேண்டும். போனஸ் சம்பந்தமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டபோது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா வைச் சேர்ந்த தங்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்களை வைத்துத் தீர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பிற்குத் தொழிலாளர்கள் கட்டுப்படவில்லை. இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்துக் கன்னியாகுமரியில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேலும் இம்மாதிரிப் பிரச்சனைகள் இல்லாத முறையில் எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களையும் அழைத்துப் பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடி பில்டிங்குக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாடி பில்டிங்கை தனியார் நிறுவனங்களுக்குக் கொடுத்து செய்வதாகக் காண்கிறோம். ஆனால், அரசாங்க வொர்க்ஷாப்பலை விஸ்தரித்து அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1970-ல் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பாடி பில்டிங்கைச் செய்யும், மதராஸ், நாகர்கோவில் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் ஐடில் லேபர் என்ற முறையில் ரூ. 3.81 லட்சம் இலாகாவிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிபேன் என்று கூறுகிறார்கள். சேலிஸ் வாங்குவதில் ஏன் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிபேன் ஏற்பட்டது? இதில் டிபேன் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை. ஏதோ ஒரு மர்மம் இதில் இருக்கிறது. ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாரஸ்ட் இலாகாவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தருணத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலான ரப்பர் தோட்டத்தைப் பராமரிப்பதற்காக இங்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலான ரப்பர் தோட்டத்தைப் பராமரிப்பதற்கு இப்போது ஏற்பாடு செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகள் தேவை இல்லை. 100 ஏக்கர்களுக்கு ஒரு ரேஞ்ச் ஆபீசர் நியமிக்கிறோம். 100 ஏக்கர்களுக்கு ஒரு ரேஞ்ச் ஆபீசர் என்பது ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலான ரப்பர் தோட்டத்திற்குத் தேவையில்லை. அதற்கு ஒரு பீல்ட்மேன், குறைந்த சம்பளத்தில் போட்டால் போதும். அப்படிச் செய்தால் இலாகாவிற்குப் பெருத்த லாபம் ஏற்படும். பெரும் பகுதி பணம் லான்ட் அக்விஸிஷனுக்கு காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்கிற வகையில் வழக்கு மன்றங்களில் தீர்ப்பு அளித்ததால் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.



[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 28]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி-திருவனந்தபுரம் ரெயில்வே லைன் வேலை தொடங்கியிருக்கிறது. அதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக ஒரு இலாகா அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகவும் இங்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லான்ட் அக்விஸிஷன் செய்யும்போது நியாயமான மார்க்கெட் ரேட் விவசாயிகளுக்கு, குடியானவர்களுக்குக் கொடுப்போமானால் நிச்சயமாகப் பல வழக்குகள் வழக்கு மன்றங்களுக்குப் போகாது. அதற்குப் பதிலாக ரெவின்யூ இலாகா குறைந்த நிரக்கை நிர்ணயிப்பதால் ஏழைகள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்ஸ்குச் சென்று நிவாரணம் தேடுகிற முறையிருக்கிறது. ஆகவே, திருநெல்வேலி-திருவனந்தபுரம் ரெயில்வேக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது அரசாங்கம் அந்த அதிகாரிக்கு ஒரு தாக்கீது கொடுக்க வேண்டும். இன்று இருக்கிற மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்து அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மு.ப.  
11-30

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இந்தத் துணை மானியத்தின் விளைவாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டு பல நல்ல திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் விளைவாக நாம் எந்தெந்த வகையில் இந்த நாட்டிலே முன்னேற்றம் காண முடியும், எந்தெந்தச் சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற எந்தெந்த அங்கங்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பதன் விளைவாக முன்னேற்றம் காண முடியும் என்ற வகையில், நல்ல வகையில், நல்ல ஆரோக்கியமான ஒரு பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் நாம் திட்டங்களை வகுத்து, நிதி நிலை அறிக்கையில் அதற்கான ஒதுக்கீடுகளைச் செய்கிறோம்.

ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் துர்ப்பாக்கியமான ஒரு நிலை இன்றுள்ள அரசியலால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் இந்த அவையினுடைய அதிகாரத்தைக் குறைக்கப் பார்க்கும் வகையில் இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற ஒரு பெரிய கட்சியின் தலைவர், நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிற இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசு பல மானியங்களை மாநில அரசுக்கு வழங்குகிறது, அப்படி வழங்குகிற நேரத்தில் இந்த மாநில அரசு அதை எந்த வகையில் செலவு செய்கிறது என்பதை மத்திய அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று வெளியே இருக்கின்ற ஒரு கட்சியின் தலைவர் பேசுகிறார் என்றால், அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் கேள்விக் குறியாக எழுப்ப ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இன்று இந்த ஆட்சி செய்கிற காரியங்களுக்கு அவர்கள் பதில் தரவேண்டிய இடம் இந்தச் சட்டமன்றம்தான். இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் அதிகாரங்களை, உரிமைகளைக் குறைக்கும் வகையில் வெளியே இருக்கும் யாரோ ஒருவர் மத்திய அரசுக்கு அழைப்பு விட்டு இதை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் என்றால் அதை நிச்சயமாக இந்த அவை பகிரங்கமாக, மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசுகிற நேரத்தில் நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன், இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர் என்ற முறையில்.

நான் தெளிவாகவே சொல்கிறேன். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் திரு. இராமையா அவர்கள் திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது—மத்திய அமைச்சர்கள், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னிலையில்—அங்கே அமைச்சர்கள் இல்லாமல் இருந்தால் அது வேறு விஷயம்—அவர் அப்படிக்கேட்டிருக்கிறார். அவர்களுடைய செயற் குழுவிலும் மத்திய அமைச்சர்கள் இரண்டு பேரையும் வைத்துக் கொண்டு மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு அளிக்கும் மானியத் தொகைகளை எவ்வாறு செலவழிக்கிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் கேட்டுக்கொண்டு அந்த இரண்டு அமைச்சர்களும் வீற்று இருக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு தூரம் அரசியல் சட்டம், ஜனநாயகம் இங்கே உதாசினப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நாம் வேதனையோடு கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இவ்வாறு பேசியதற்கு, நீங்கள் விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று உங்களை நான் மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராமையா அவர்கள் பேசிய பேச்சு சாதாரணப் பேச்சு அல்ல. அது மிகுந்த அரசியல் சட்ட விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் பேச்சு என்பதால் அதைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய உள்ளத்தில் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கும் உரிமைகளைப் பாதிக்கும் என்ற வகையில் எனக்கு அச்சம் இருக்கிறது. மத்திய அரசு தரும் மானியங்களைச் செலவுசெய்வதை கண்காணிக்க வேண்டுமென்றால் அது எந்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்தின் உரிமைகளைப் பாதிக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மத்தியில் ஆட்சி செய்யும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர்



[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 மார்ச் 28]

மத்திய அமைச்சர் இரண்டு பேர் முன்னிலையில் இப்படிப் பேசுகிறார் என்றால், தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அருள்கூர்ந்து அதுக் குறித்து விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ அவர்களுடைய உரிமையில் தலையிடுவதாகச் சொல்லக் கூடாது. மத்திய அரசு கொடுக்கும் மானியங்களை மாநில அரசு எப்படி செலவுசெய்கிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்தின் உரிமையைப் பாதிக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அம்மையாருக்கு இது எல்லாம் புரியாது. நிச்சயமாக புரியாது. நான் சொல்வது என்னவென்றால் அங்கே சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளின் பொருள் என்ன? அவர்களுடைய கருத்தின் பொருள் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மையார் அவர்கள் இதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணத்தை இந்த அரசு எப்படிச் செலவுசெய்கிறது, எப்படிப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைக் கணக்குக் கேட்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குத்தான் உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லை. அதை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம்—திருமதி அனந்த நாயகி வேண்டுமென்றால் விட்டுக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லலாம்—எனக்கு இல்லை என்பதைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நல்ல நேரத்தில், இது ரொம்ப நல்ல நேரம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். இது நல்ல நேரம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முகூர்த்த நேரமா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இரண்டு நாளைக்கு முன்பு ஒரு செய்தி வருகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து சொல்ல வேண்டும். இந்த அவையில் நாங்கள் வந்த பிறகு மிகமிகச் சிறுபான்மையினராக இருக்கிற உருது முஸ்லிம் களுக்காக எவ்வளவு வாதாடி இருக்கிறோம். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எவ்வளவு பேசியிருக்கிறோம். வெளியே இருக்கும் சில அரசியல் கட்சிக் காரர்கள், நேற்று முன் தினம் 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்'லில் எழுதியிருக்கிறார்கள் "பிட்ரேயல் ஆப் தி இந்தியன் முஸ்லிம் லீக் லீடர்ஸ்" என்று. அந்தக் கம்யூனிட்டிக்கு நாங்கள் பிட்ரேயல் செய்து இருக்கிறோம், அந்தச் சமுதாயத் திற்கு மாபெரும் துரோகத்தைச் செய்து இருக்கிறோம். இன்று இருக்கும்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆமாம் சாமிகளாக முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சட்டமன்றத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் உருது மொழி பேசும் முஸ்லீம் மக்கள் கோரும் கோரிக்கைகளைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்ந்தாற்போல் உதாசீனம் செய்து வருகிறது, அதைத் தட்டிக் கேட்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள், மௌனிகளாக முஸ்லீம் லீக் கட்சியினர் இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைப் பத்திரிகையில் 2 தினங்களுக்கு முன்பு திருச்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டு அரசியலில் செல்லாக் காசாகிவிட்டவர்கள் இன்று பேசும் நிலை இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் திருப்பித் திருப்பிக் சொல்கிறேன். உங்களுடைய இதயத்தில் இடம் இருக்கிறது. எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த இடத்தில் கருணை பிறந்து, அரசியல் செல்லாக் காசினர் கூறும் கூற்றை முறியடிக்கும் வகையில், அருள் கூர்ந்து அந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் மீண்டும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், முதலமைச்சர் அவர்களே, தாங்கள் இருக்கும்போதுதானே எங்களால் கேட்க முடியும், நீங்கள் இருக்கும்போதுதானே அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரமுடியும். பக்கத்தில் பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சரும் வீற்று இருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல முடிவை இன்றைக்கு அறிவியுங்கள். அதைத்தான் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். 1½ லட்சம் மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளைப் பெறும்வகையில் சமுதாயத்தில் மிகவும் கீழ் நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கைதுக்கி விடுங்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தான் அன்று சட்டமன்றத்தில் பேசிய எல்லாத் தரப்பு உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தினார்கள். டாக்டர் ஹான்டே அவர்களும், மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய திருமதி அனந்த நாயகி அவர்களும் சொன்னார்கள். செளடி சுந்தரபாரதி சொன்னார்கள். கே. டி. கே. தங்கமணி சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லப் பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். ஆகவே தயவு செய்து நீங்கள் அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உருது பேசும் முஸ்லீம்கள் பின்தங்கியவர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய உள்ளத்திலே இருக்கின்ற அந்த அருள், உங்கள் உள்ளத்திலே தங்கிவிட்டு இருக்கும் கருணையோடு கலந்து தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவிக்கருணையமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, சில அரசியல் புல்லருவிகள் காட்டுகின்ற அந்த இழிவான நிலையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1973 மார்ச் 28]

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாம்பாறு திட்டம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நீர் வளம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. பொதுவாக ஜவ்வாது மலையில் 40—70 மைல் ஓடுகின்றது. நீர் எல்லாம் அந்த பாம்பாறு வழியாகச் சென்று சாதாரணமாகச் சில இடங்களில் உள்ள ஏரிகளுக்குச் செல்கிறது. அது பயன் அற்றுப் போய்விடுகிறது. அங்கேயுள்ள பொதுப்பணித் துறை மூலமாக ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பார்த்து மிகவும் “வயபிள்” திட்டம், மிகவும் அனுபவப் பூர்வமான திட்டம், லாபகரமான திட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜவ்வாது மலையிலிருந்து வரும் பாம்பாற்றில் ஒரு நீர்த் தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் பாம்பாறுத் திட்டம் என்று சொன்னவுடனேயே நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் அதைச் சொன்னவுடனேயே என்னைப் பார்த்து அது உங்கள் ஊரிலுள்ள பாம்பாறு அல்ல என்று சொல்லிவிட்டார். ஆகையினால் அந்தத் திட்டத்தை அருள்கூர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, உருது முஸ்லிம், உருது முஸ்லிம், உருது முஸ்லிம், அதை மறந்து விடாதீர்கள், அதை மறந்து விடாதீர்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கான அறிவிப்பைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. M. MOSES : Mr. Deputy Speaker, Sir, a total sum of Rs. 5.27 crores is being requested under the Grant ‘Public Health’, on account of growing magnitude of expenditure on ‘Family Planning’. At present, the propaganda which has been done regarding Family Planning is not reaching that strata of society where it is most needed. I request the Government to take particular interest to see that the propaganda which is done is reaching the persons in the lower strata of society, so that people will be benefitted by them. The Headquarters Hospital at Nagercoil Town is not developed corresponding to the growth of the population in the town. The present number of beds is not sufficient to meet the demands of the people. A few more, say 100 beds will benefit the people.

In addition to increasing the bed strength, specialists should also be posted there. I, therefore, request that specialists in all branches of medicine and surgery should be posted there in order

1973 மார்ச் 28]

[Dr. M. Moses]

to enable the people to have benefit in all the branches. At present the Radiology and Clinical Laboratory wings of the Hospital are not working properly. The patients coming at odd hours are not able to get the advantage of the wings.

Regarding Water Supply Scheme in Nagercoil Town, I wish to point out that the Scheme was completed in 1945. It was supposed to serve a population of 55,000 people. Now the population in Nagercoil has increased to more than three lakhs. Nothing has been done to meet the difficulties. A number of small villages surrounding Nagercoil has been given new connections. But at the same time, nothing has been done to improve the source of water supply. I request the Government to pay special attention to improve the source of water supply at Mukkudal.

திரு. அ. சின்னசாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்றார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் கேட்கக்கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : துணைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் மோஸஸ் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர். நாகர்கோவில் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர். அங்கத்தினர் அவர்கள் சபை நடவடிக்கைகளைக் கார்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தால் மிஸ்கவுனுக்கு உதவியாயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: It is an insult to the hon. Member and to the Hon. House.

DR. M. MOSES: I request that special attention should be given to improve the water supply in Nagercoil Town. It is a common sight to see women standing in queues with pots to get water from very early morning every day. Some people are even buying water. The scarcity of water is a big problem in Nagercoil. I request the Government to pay special attention to improve the water supply to my town.

Thank you.



[1973 மார்ச் 28]

**திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் :** பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, நம்முடைய அரசுச் சிப்பந்திகள் எவ்வப்பொழுது சம்பள உயர்வு கோருகிறார்களோ, அவ்வப்போதெல்லாம் நம்முடைய அரசும் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதனால் அடிக்கடி அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கும்போது எல்லாம் விலைவாசி உயர்வதும், மீண்டும் அவர்கள் கோரிக்கை வைப்பதும், மீண்டும் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுப்பதுமாக இருப்பதைக் கண்டுவருகிறோம். இதன் பயதை நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்றால் ஓரளவு அரசு ஊழியர்கள் வேண்டுமானால் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் கிராமங்களிலுள்ள அல்லது சிறு நகரங்களிலுள்ள கடைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள், குமாஸ்தாக்கள் அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்க்கப் போனால், சாதாரணமாக ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு ரூபாய் 20 முதல் ரூபாய் 30 வரையில் கொடுப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு திறமையான குமாஸ்தாக்கள் என்றால் ரூபாய் 100 கொடுப்பார்கள். அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு யாரும் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. ஆகையினால் அந்த ஊழியர்கள் அரசாங்கத்தில் ஒரு வாட்ச்மேன் வேலை கிடைத்தால்கூட 150 ரூபாய் கிடைக்குமே என்று அந்த வேலைக்குப் போகலாம் என்று இருக்கின்ற வேலையை விட்டுவிட்டு அரசாங்கத்தில் வேலை கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையினால் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் அந்த ஏழை குமாஸ்தாக்களுக்கு எந்த விதமான சம்பள உயர்வும் இல்லை. ஆகையினால் அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்று நிர்ணயித்த அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும், விவசாயக் கூலிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் இந்தமாதிரிக் கடைகளில் பணிசெய்யும் ஊழியர்களுக்கும் குறைந்த பட்சச் சம்பளத்தை நாம் நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் சில பெரிய தனியார் துறை நிறுவனங்களில் சம்பளத்திற்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். சம்பளம் என்றால் நம்முடைய சிப் செக்ரட்டரியின் சம்பளத்திற்கு அதிகமாகச் சில தனியார் நிறுவனங்களில் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மேலே உள்ளவர்களுக்குமட்டும் அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே கீழேயுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்காமல் அவர்கள் தடைசெய்து வைத்து விடுகிறார்கள். ஒரு சிலர்பட்டும் அங்கு சம்பள உயர்வு பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறதேதவிர அவர்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

தரம் உயரவில்லை. எனவே, இந்தத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் நிறுவனங்களில் உயர்ந்தபட்சச் சம்பளம் இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். நான் சிப் செகரட்டரியைச் சொல்வதற்குக் காரணம் நமக்கெல்லாம் இங்கே அரசாங்கத்தில் பெரிய அதிகாரி அவர்தான். அவர் சம்பளத்திற்குமேல் தனியார் நிறுவனங்களில் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் உயர்ந்த பதவியைவிட அதிகச் சம்பளம் பெறுகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக உயர்ந்தபட்சச் சம்பளம் இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயித்து அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரிடையரான அதிகாரிகள், ஆர்.டி.ஓ. அல்லது ஒரு கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸராக இருந்து ரிடையர் ஆனவர், அல்லது இன்கம் டாக்ஸ்டிபார்ட்மெண்டில் உத்தியோகம் செய்து ரிடையர் ஆனவர், இவர்கள் எல்லாம் தனியார் துறை நிறுவனங்களில் வேலை தேடி அமர்ந்து கொள்கிறார்கள். இப்படி அந்தந்த இலாகாக்களில் இருப்பவர்களை ரிடையர் ஆன பிறகு வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதன் காரணமாக அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய வேலையை எல்லாம் எளிதில் முடித்துக்கொள்ள முடிகிறது. எனவே ரிடையரானவர்கள் எந்தத் தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கும் வேலைக்குப் போகக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த நிறுவனமும் வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்றும் சொல்லப்படவேண்டும்.

அரசாங்கச் சிப்பந்திகளில், பொதுவாக ஒரு பி.டி. ஆசிரியர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த ஆசிரியருக்குச் சம்பளம் ரூபாய் 400 என்றால் தனிப்பட்ட முறையில் பத்து மாணவர்களுக்கு டியூஷன் சொல்விக் கொடுத்து அதன்மூலமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 பெறுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். சில ஆசிரியர்கள் 50 மாணவர்களுக்குமேல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மாதம் ஒன்றுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ரூ. 600, ரூ. 700 வரையில் கிடைக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

அதேமாதிரி டாக்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஆஸ்பத்திரிகளில் சிலில் அலிஸ்டெண்ட் சர்ஜன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத் துறையில் பணி செய்து கொண்டிருக்கும்போதே, தனிப்பட்ட முறையில் வைத்தியம் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 100, 200, சிலருக்கு ரூபாய் 1,000 வரையில் சம்பாதிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட டாக்டர்களும் வேலையிலிருக்கிறார்கள்.



[திரு. ஏ. சி. நாசியம்]

[1973 மார்ச் 28]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் பப்ளிக் பிராசிக் யூட்டர், கவர்ன்மெண்ட் பிளீடர் போன்றவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களை நியமனம் செய்கிறது. பப்ளிக் பிராசிக் யூட்டர் என்றால் அரசாங்கத்தின் கிரிமினல் கேஸ்களில் ஆஜர் செய்து நடத்துவார். அவர் எந்த விதமான சிவில் வழக்குகளிலும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராகவும் வந்து வாதாட உரிமையிருக்கிறது. அதேமாதிரி கவர்ன்மெண்ட் பிளீடர் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கிரிமினல் வழக்குகளில் வரலாம். தனிப்பட்ட முறையில் பல வருமானங்களைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் நாம் கொடுத்து வருகிறோம். அதன் காரணமாக மற்றவர்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் தடுக்கப்படுகிறது. இதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தடுக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் இந்தமாதிரியாக டியூஷன் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. வேலை கிடைக்காமல் இருக்கின்ற பி.டி. ஆசிரியர்கள் டியூஷன் வைத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கும். அரசாங்க வேலையில் இருப்பவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பணியாற்றினால் மற்றவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் தடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத் துறைகளிலே பணியாற்றும்பவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே எந்தவிதமான தொழிலும் செய்யக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : போவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளில் இன்றைய தினம் 64 கோடியே 38 லட்சம் ரூபாய்க்கான மானியத்தைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அதில் வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்காக 6 கோடியே 9 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியாகிய திருத்தணியில் வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட சில கஷ்டங்களைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருத்தணி வட்டத்தில் பள்ளிப்பட்டுப் பகுதியில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டபோது சுமார் 10 உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களின் கூரைகள் அடித்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. அதன் காரணமாக 2½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பொதுப்பணித் துறையினர் மதிப்பீட்டிருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அதுமட்டுமல்ல. பல ஏரிகள், ஊற்றுக் கால்வாய்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் சுமார் 10 அல்லது 12 லட்சம் ரூபாய் இருக்கும் என்று அந்த நேரத்திலே மதிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டது. இப்போது வெள்ள நிவாரணப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் சிறந்த சேவைகளைச் செய்துவரும் முதல்வர் அவர்கள் எங்களுடைய பள்ளிப்பட்டுப் பகுதிக்குக் குறைந்தபட்சம் 15 லட்சம் ரூபாயாவது தந்து வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள், ஏரிகள், ஊற்றுக் கால்வாய்களைச் சீரமைக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்று பணி வன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. கோணசமுத்திரம் ஏரி, பொதுட்டுர்பேட்டை ஏரி ஆகிய ஏரிப்பாசனப் பகுதிகளில் 150 ஏக்கர் நிலத்திற்குமேல் பயிர் செய்ய முடியாமல் மணல் மேடிட்டுப் போய்விட்டிருக்கிறது. அதையும் தூர் எடுத்து விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றியப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதத்தில் முதல் தேதியே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு 3 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களுக்கு இனி மாதத்தில் முதல் தேதியே சம்பளம் கிடைக்க வழி ஏற்படும், அதற்காக நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. பொதுப்பணித் துறையிலே புதிய வேலைகளுக்கு 2 கோடியே 56 லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாகப் பல நல்ல காரியங்கள் ஏற்படக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியிலே சில புதிய ஏரிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாகக் கோரி வந்திருப்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக அகடகொட்டாளிலும், குமாரராஜப் பேட்டையிலும் புதிய ஏரிகள் இரண்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனால் புதிதாக நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். ஆகவே, அதை இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்; அப்படித் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் நான் அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருப்பேன்.



[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

[1973 மார்ச் 28]

அதோடு இன்றைய தினம் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மேற் கொண்டிருக்கிற அரும்பணிகள் காரணமாக—நாட்டிலே கண்ணொளி இழந்த மக்களுக்குக் கண்ணொளி அளித்து, பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளித்து— இதுபோன்ற பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டித்தந்து வழிவகை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் பயன்பெற்று வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல பல காரியங்களைச் செய்துவருகின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல பணிகளோடு தமிழ் வளர்ச்சியிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சி மேலும் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. அ. இராசமாணிக்கம்: போவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தாக்கல்செய்திருக்கின்ற துணை மதிப்பீடு களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத் தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறுபத்திநான்கு கோடியே முப்பத்தெட்டு லட்சம் ரூபாய் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளின்மூலம் நல்ல பல காரியங்களுக்காகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவை களிலே முக்கியமாகக் கூறப்பட்டிருப்பது, வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்காக 6.09 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை எல்லா மாவட்டங் களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டாலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக எனது தொகுதியின் கடைக்கோடிப் பகுதி மிகவும் தாழ்ந்திருப்பதால் அந்தப் பகுதிக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி தாழ்ந்திருப்பதால் எப்போது வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டாலும் அங்கே தண்ணீர் சூழ்ந்துகொள்கிறது. எனவே, அங்கே அதிகத் தொகை ஒதுக்கி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு கோடி முப்பத்துமூன்று லட்சம் ரூபாய் வேளாண்மை பயிர்ப் பாது காப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் இந்தப் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் தவறிவிட்டால் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்கள் அழிகின்ற சூழ்நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். அதற்கு இந்தத் தொகையைச் செலவழிப்பதோடு வேளாண்மையில் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் அழிகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதை உற்பத்தி செய்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கின்ற வகையிலே பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. இராசமாணிக்கம்]

அப்போதுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேளாண்மையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும்; அதனால் நாட்டிலே உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தி பெருக வழிவகை இருக்கும்.

பாசனத்திற்காக 2.64 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள வேட்டைக்காரன்விடம்பு, விளுந்தமாவடு என்ற பகுதிகளிலே சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்துச் சில்லரை ஏக்கர் நிலங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற நிலங்கள் சாகுபடி செய்வதற்குத் தகுதியான நிலங்களாக இருந்தும் பாசனம் இல்லாததால் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இறைவைப் பாசனம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தால் சேதம் அடைந்த பல சாலைகள் பேணப்பட்டு வருவதாக இருந்தாலும் இன்னும் பல சாலைகள் அந்தப் பகுதிகளில் இணைக்கப்படாமல் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் இணைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற பல கிராமங்களிடையே வேதாரண்யம் கால்வாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 42 மைல் நீளம் உள்ள கால்வாய் அது. பல கிராமங்களை அந்தக் கால்வாய் துண்டிக்கிறது. வடவூர், நர்த்தனமங்கலம், குறிச்சி, ஆய்மழை, வடக்குப் பொய்கைநல்லூர், தெற்குப் பொய்கைநல்லூர் கிராமங்கள் துண்டிக்கப்படுகின்றன. அவைகளை எல்லாம் இணைக்கின்ற வகையில் வேதாரண்யம் கால்வாயின் குறுக்கே பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவ மனைக்கென்றும், மருத்துவத் துறைக்கென்றும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் நாகையில் மாவட்ட மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கே இப்போது இருக்கின்ற படுக்கைகள் போதவில்லை. தினம் தினம் கூட்டம் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, அங்கே இரண்டு வார்டுகளைப் புதிதாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிக்கும், மற்ற மருத்துவமனை அதிகாரிகளுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஒரு திட்டத்தை அரசுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. அ. இராசமாணிக்கம்]

[1973 மார்ச் 28]

இதைப்போல நல்ல பல திட்டங்களுக்காகவும், வேலை வாய்ப்புகளுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை ஆதரித்து வரவேற்று அமர்கிறேன்.

\* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மு.ப.  
11-30

இதை இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கை என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதனால் இனி வராகு என்று நினைக்கிறேன். மானியக் கோரிக்கைகள் என்றால், எத்தனை முறை கொண்டுவருவார்களோ தெரியவில்லை. இந்த இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையில் 64 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கேட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டமே மொத்தம் 365 கோடி ரூபாய்தான். இப்போது 64 கோடி ரூபாய்க்குமேல் துணை மானியக் கோரிக்கை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மூன்றாவது துணை மானியக் கோரிக்கை என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படித் துணை மானியக் கோரிக்கை என்று சொல்லியே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பாதிக்குமேல் வந்துவிடும் போலிருக்கிறது. இப்படித் துணை மானியக் கோரிக்கைகளைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால், வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எப்படித் தயாரிக்கிறார்கள் என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதேமாதிரி 1972-73 வரவு-செலவுக் கணக்கினைப் பார்த்தால் எதிர்பார்த்தது ரூ. 397 கோடி ஆனால் கிடைத்தது ரூ. 441 கோடி. கிட்டத்தட்ட ரூ. 44 கோடி அவர்களுக்கும் தெரியாமல் வரவாக வந்திருக்கின்றது. செலவைப் பார்த்தால் அதுவும் இப்படித்தான் இருக்கின்றது. செலவையாவது கட்டுப் படுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ரூபாய் 394 கோடி செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு செலவழித்த தொகை ரூ. 439 கோடி. ரூபாய் 45 கோடிக்கு மேலே செலவுசெய்திருக்கிறார்கள்.

இது எதைக் காட்டுகின்றது என்றால் அவர்களுடைய பட்ஜெட் 'இஸ் ஃபுல் ஆஃப் எர்ரர்ஸ்' என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இவ்வளவு தவறுகள் செய்யவேண்டுமா என்று கேட்கின்றேன். ரூபாய் 44 கோடி என்றால் கிட்டத்தட்ட பன்னிரண்டில் அல்லது ஒன்பதில் ஒரு பகுதி என்ற அளவிற்கு 'வேரியேஷன்' வித்தியாசம் இருக்கின்றது என்றால் என்ன அர்த்தம்? யோசிக்க வேண்டாமா? 'வரவு-செலவுத்' திட்டத்தில் இன்னும் கட்டுப்பாடோடு இருக்க வேண்டும் அரசாங்கம் என்பதைத்தான் இது காட்டுகின்றது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் 1970-71 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் 'கேபிடல்', மூலதனச் செலவில் 59

1973 மார்ச் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சதவிகிதம் 'ஸேவிங்ஸ்' இருக்கின்றது. பிறகு எதற்காக அதிகமாகக் கோரிக்கை கொடுக்கின்றீர்கள் இப்படி? செலவழிப்பதற்காகக் கேட்கின்றார்கள், ஆனால் செலவழிப்பதினாலே, வினம்பரத்திற்காகச் செலவு செலவு என்று கேட்டுவிட்டு இறுதியில் பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லாது போய்விடுகிறதோ என்று ஐயப்பாடு அடையவேண்டியிருக்கின்றது. காரணம் 1970-71-ல் 'ஸேவிங்ஸ்' 59 சதவிகிதம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இப்போது துணை மானியக் கோரிக்கைகள் என்று வருகின்றது. ஏதாவது அவசர அவசியத்தின் அடிப்படையில் கேட்டால் கூடப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் இருக்கும் 46 டிமாண்டுகளிலுமா இப்படித் துணை மானியம் என்று கேட்கவேண்டும்? எதிர்பாராது புதிய பணிகள் வந்திருக்கின்றன என்று இருந்தால் அவற்றுக்குத் துணை மானியம் என்று கேட்கலாம். ஆனால் 46 டிமாண்டுகளிலும் எதிர்பாராது புதிய பணிகள் என்று சொல்லி இப்படித் துணை மானியம் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இந்த இலாகா என்னதான் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் ஒழுங்காகத் தேவைகளைக் கணக்கிடாத காரணத்தினால், ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி 46 டிமாண்டுகளிலும் துணை மதிப்பீடு கோருகின்றார்கள் என்றால் இது கண்டிக்கத்தக்கதாகும்.

1970-71 துணை மதிப்பீட்டிலும் என்ன செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், ஆடிட்டர்-ஜெனரல் அறிக்கையில் 'தி ஸேவிங்ஸ் வேரி லீப்ரம் 13 ரூ-52 பெர்ஸெண்ட்' அதாவது 13 ரூபாய் 52 சதவிகிதம் வரையில் பல மானியக் கோரிக்கைகள் மீது துணை மானியம் கேட்டும் செலவழிக்கப்படாமல் பணம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், அந்தந்த இலாக்காக்களில் மானியத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கிடு கேட்கும்போது அதிலுள்ள உட்பிரிவில் ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு மிச்சப்படும் என்று 'கால்குலேட்' பண்ணி அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதில்லை.

இந்த மானியத்திற்கு இவ்வளவுதான் தேவை இதற்குமேலே தேவைப்படாது என்று முன்பே கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தால் இப்படித் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் என்று மாதக் கடைசியில் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை இருக்காது. கடைசியில் என்ன ஆகிறது என்றால் 1971-ல் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியன்று அவர்கள் ரூ. 79 கோடி ஸ்ரெண்டர் செய்திருக்கிறார்கள் செலவு செய்யாமல், என்ன அர்த்தம் இதற்கு?



[திருமதி த. த. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 28]

மார்ச் 31-ம் தேதிவரையில் செலவுசெய்து பார்த்து விட்டு கடைசியில் ரூ. 79 கோடியை 'ஸரெண்டர்' செய்கிறோம் என்றால் இவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலவு செய்யாமல் அலட்சியமாக விட்டிருக்கலாமா? எப்படி இவ்வளவு பெரியதொரு தொகை மிச்சப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி மிச்சப்படுத்திவிடுவது, இன்னொரு புறத்தில் துணை மானியம் கேட்கிறது என்றால் இவ்வளவும் அரசாங்கத்தில் விளம்பரத்திற்காகத் துணை மானியம் என்று கேட்கின்றார்களேதவிர, வேலை செய்வதற்காகக் கேட்கின்றார்கள் என்று எண்ணத்தோன்றவில்லை. உண்மையிலேயே இந்த நிலை வருந்தத்தக்கதாக இருக்கின்றது.

அடுத்து வரும்போது 'ரெகன்ஸிலியேஷன்' என்று சொல்லும்போது The departmental figures of expenditure should be reconciled with those of the Accountant-General every month.

ஒவ்வொரு மாதமும் நாம் செலவு பண்ணும் பணமும் அக்துண்டன்டு-ஜெனரல் ஆபிஸோடு அவர்களுடைய ஃபிகர்ஸோடு 'ரெகன்சைஸ்' பண்ண வேண்டும். ஆனால் இந்த முறையில் பார்க்கும்போது கூட்டுறவுத் துறையில் பல மாதகாலமாக இது ரெகன்சைஸ் பண்ணப்படாமலேயே இருக்கிறது. இப்படிப் பல மாதகாலம் ரெகன்சைஸ் பண்ணப்படவில்லை யென்றால் நாம் செலவு பண்ணும் பணம் ஒழுங்காகக் கணக்குக் காட்டமுடியுமா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாகி விடும்.

ஆகவே இலாகா சரியான காலத்தில் கணக்கு வழக்கைக் கொடுக்க ஒரு 'கோட்' வைத்துக்கொள்ளுவது மிகமிக அவசியம். இதுபோல இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் கேட்டு இருக்கும் சில இனங்களைப் பார்க்கும்போது கிரிப்புத்தான் வருகின்றது.

உதாரணமாக சர்லையில் 'ட்ராஃபிக்' முறைப்படுத்துவதற்காக, ட்ராஃபிக் லிக்னலுக்கு எதிரே பெயிண்ட் அடிப்பதற்கு பெயிண்ட் வாங்க என்று துணை மானியக் கோரிக்கையில் இருக்கிறது. இது என்ன ரொம்ப முக்கியமான அவசரமான செலவா? இதற்கு எவ்வளவு பெயிண்ட் ஆகும் என்று அப்போது கணக்குப் போட்டிருக்க முடியாதா? ட்ராஃபிக் லிக்னலுக்குப் போடுவதற்குக் கூட பெயிண்ட் வாங்கத் துணை மானியக் கோரிக்கையை வைக்கிறோம் என்றால், வேதனையாக இருக்கிறது.

அடுத்து, எக்ஸைஸ், ஆயத் தீர்வை காரணமாக, கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடை இவற்றைக் கண்காணிக்க காவல் துறையினரைக் கூடுதலாகப் போடுவதற்காகப் பணம் கேட்டு இருக்கின்றார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

1973 மார்ச் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஆனால் என்ன நிலைமை என்றால் கண்ணை மூடிக்கொண்டு எங்கே பார்த்தாலும் கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடை, ஓயின் ஷாப், பிராந்தி ஷாப் என்று கட்டுப்பாடில்லாமல், மூன்று கடைகளில் ஒரு சாராயக் கடை அல்லது கள்ளுக் கடை அல்லது ஓயின் ஷாப் என்று திறந்துவிட்டார்கள். இதற்கு ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கக் கூடாதா?

ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள், கோவில்களுக்கு அருகில் இருக்காது, மசூதிகளுக்கு அருகில் இருக்காது, தேவாலயங்களுக்கு அருகில் இருக்காது, பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அருகில் இருக்காது, குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அருகாமையில் இருக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை முழுதும், சென்னை மட்டுமில்லாமல் மற்ற இடங்களிலேயும் தமிழகம் முழுவதிலும் ப்ராஞ்ச் ஷாப்ஸ் என்று கள்ளுக் கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் ஓயின் ஷாப் களையும் திறந்திருக்கின்றார்கள். தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால் விட்டுக்கு விடு, விதிக்கு விதி கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக் கடையையும் திறக்க அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கும் என்றால், இது நாட்டை மிகமிக அவல நிலையில் கொண்டுவரவிடும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

செய்தித்தாளில் பார்த்தேன், மாம்பலம் பகுதியில், வேலை செய்துவிட்டு விட்டுக்கு வரும் ஒரு பெண்ணை நடு ரோட்டிலேயே ஒருவன் குடித்துவிட்டு அவளிடம் வம்பு செய்யும் அளவிற்கு சென்னையிலேயே நடைபெறுகின்றது என்றால் மற்ற மற்ற இடங்களிலே என்ன நடக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க முடிகின்றது. கடைகளைத் திறப்பது என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையோடு நிறுத்திக்கொண்டால் பரவாயில்லை. இது என்னவென்றால் ஏதோ சத்துணவு கொடுப்பதுபோல எங்கே பார்த்தாலும் கடைகளைத் திறந்துவைத்துக் கொண்டுபோவது மிகமிக வருந்தத்தக்கதாகும்.

இது இப்படியென்றால் கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளை எடுத்தவர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கும்போது பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்கு என்று எடுத்துவிட்டு இப்போது திண்டாடுகின்றார்கள். விடவும் முடியவில்லை தொடர்ந்து நடத்திச் செல்லவும் முடியவில்லை அவர்களால். சாதாரணமாக முடியவில்லை என்றால் ஒரு மாத நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு விட்டுவிடக்கூடிய நிலையில் அக்ரிமெண்ட் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் புதுமாதிரியாக ஒரு அக்ரிமெண்ட்டைப் போட்டு இருக்கின்றார்கள். நடத்த முடியவில்லை என்றால் விட்டுவிடலாம் ஆனால் அடுத்து எலத்திற்கு விடும்போது அவர்கள் குறைவாக இதை எலத்திற்கு எடுத்தால் வித்தியாசப்படும் தொகையை முதலில் எடுத்துவிட்டு முடியாது



[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 மார்ச் 28]

விட்டுப்போகிறாரே அவர் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அவர் கட்ட முடியவில்லையென்றால் விட்டிலுள்ளதை ஜப்தி செய்வது என்றெல்லாம் ஆகி விடுகிறது. இப்படி முதலில் எடுத்தவர்களெல்லாம் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாகலாமா அல்லது பைத்தியம் பிடித்துத் தெருவில் அலைவதா என்று இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்க வேண்டுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே எங்கெங்கே முடியவில்லை என்று விட்டுவிடுகிறார்களோ ....

திரு. நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, இப்படி நஷ்டப்பட்டவர்களெல்லாம் அரசாங்கத்தை அணுகி இப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்ன நேரத்தில் அவர்களிடம்கூட பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு சலுகை காட்டப்படுவதாக அன்றைக்கு உறுப்பினர் அவர்களோடு சேர்ந்திருந்தவர்கள் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்களே ...

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஏதோ அடுத்தவர்கள் பேசுகின்றதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதைப்போலப் பேசுகின்றீர்களே, நீங்கள் அப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கு மதிப்பு வைத்தீர்களா என்ன இதற்கு மதிப்புவைத்துப்பேசு? 'ஆட்சியை விட்டு இறங்கு' என்று சொன்னார்களே, இறங்கினீர்களா என்ன? 'ஆளும் கட்சியே ராஜினாமா செய்' என்று சொன்னார்கள். செய்துவிட்டார்களா என்ன?

திரு. நா. வீராசாமி: 'இறங்கு', 'இறங்கு' என்று சொல்லுகின்றார்கள். இறங்குவதாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: போவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கும்போது சென்னையில் ஏராளமாகக் கள்ளுக் கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் திறந்து விட்டார்கள், தெருவிற்குத் தெரு திறந்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அம்மையார், அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கும்போது, நான் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு கடைகள் சென்னையில் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்டேன். சென்னை நகரம் முழுவதற்குமாக மொத்தம் 95 கடைகள் தான் இருக்கின்றன. கள்ளுக்கடைகள் 50, சாராயக் கடைகள் 45, பிராந்திக் கடைகள் 45. இவைதான் சென்னை நகரம் முழுவதற்குமாக உள்ள கடைகள். பிறகு எப்படி தெருவிற்குத் தெரு கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள், கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடைகளை எடுத்தவர்கள் நஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லி அக்ரிமெண்ட்டைப்பற்றிச் சூறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஏலம் எடுத்தவர்களிலே இரண்டு மூன்று விதம்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருக்கின்றார்கள். ஒரு சிலர் பணம் கட்டினார்கள் ஆனால் அடுத்த நாள் எலம் எடுக்க வராமலேயே விட்டுவிட்டார்கள். சிலர் இரண்டு மூன்று மாதம் கட்டிவிட்டுப் பிறகு ஓடிவிட்டார்கள். மீதம் சிலர் ஆறு மாதகாலம் கழித்து விட்டுவிட்டார்கள். இப்படிப் பலவிதமான கேட்கீஸ் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளைக் கொடுக்கலாம் என்று அங்கத்தினர் கருதுகின்றனர் என்று அங்கத்தினரிடமிருந்தே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிலபேர் உடனே போய்விடுகிறார்கள். சிலபேர் 6 மாதம் கழித்துப் போய்விடுகிறார்கள். எலம் எடுத்தவர்கள் தங்களால் அதை நடத்த முடியாது என்று எப்போது கைவிடுவதற்கு முன்வந்தாலும் அவர்கள் ஒரு மாத நோட்டீஸ் கொடுத்தால் போதும் என்று இருப்பதுதான் நியாயமானது. அப்படி இன்றி ஒன் சைட் அக்ரிமெண்டாக—கடையை பத்தாயிரத்திற்கு ஒருவர் எலம் எடுத்தார் என்றால், அவர் அதைக் கைவிட்டவுடன் மறுபடியும் எலம் விடுகிறபோது 5 ஆயிரத்திற்குத்தான் போயிற்று என்றால் நடுவில் ஏற்படுகிற 5 ஆயிரத்தை முதலில் எலம் எடுத்தவர்தான் அந்த வருஷத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது நியாயமாகாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: விளக்கத்திற்கு நன்றி. சிலபேர் எலம் கேட்பதற்கான டெபாசிட் தொகை 200-ஐக் கட்டி எலம் எடுக்கிறார்கள். மறுநாளே விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். சிலபேர் 3 மாதம், சிலபேர் 6 மாதம் என்று கடையை நடத்திவிட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். மறுபடியும் அந்தக் கடையை எலம் விடுகிறபோது எந்த அளவுக்குக் குறைவாகப் போகிறதோ அந்தத் தொகையை முன்னால் எலம் எடுத்தவர்களிடம் வாங்கக் கூடாது, அது கள்ளக் கடை எலம் எடுத்தவர்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்று உறுப்பினர் சொன்னார்கள். இதுபற்றிப் பரிசீலித்து அரசாங்கம் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால் அப்போது இந்தக் கடைக்காரர்களிடம் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லமாட்டோம் என்கிற உத்தரவாதத்தை அளித்தால் அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எங்கள் உத்தரவாதத்தைக் கேட்டு ஆட்சி நடத்த முடியுமா? எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய விஷயங்களைத்தான் எடுத்துச் சொல்வோம். நாங்கள் சொல்வதை வைத்து நீங்கள் தான் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எலம் விடுகிறபோது ஒருவர் ஒரு கடையை ரூ. 4,999-க்குக் கேட்கிறார். மற்றொருவர் ரூ. 5,000 என்று எலம் கேட்டுக் கடையை எடுத்துவிட்டு மறுநாளே ஓடிவிடுகிறார்



[திரு. என். கணபதி]

[1973 மார்ச் 28]

என்றால் திரும்ப அந்தக் கடை ஏலத்திற்கு வருகிறபோது ரூ. 2,000-த்திற்குத் தான் போகிறது என்றால், பொறுப்பற்ற முறையில் ஏலம் கேட்ட ஒருவரால் அரசாங்கம் ரூ. 3,000 நஷ்டப்பட வேண்டுமா, என்ன?

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** அதற்காக ஒரு வருஷத்திற்கும் வாங்க வேண்டுமா, என்ன?

**மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி :** காண்டிராக்டுக்கு விடுவது என்பதே ஒரு வருஷத்திற்குத்தான். முன்னாலும் இதுபோன்ற அக்ரிமெண்டு தான் இருந்தது. சர்க்கார் ஏலம் கேட்கிறவர்களுடைய நலனை மட்டும் கருதி அக்ரிமெண்டு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றால் சர்க்காரின் இண்டரஸ்ட் என்ன ஆவது? ஐயாயிரத்திற்கு ஏலம் எடுத்துவிட்டு 10 ஆயிரம் சம்பாதிக்கிற போது அரசாங்கம் அந்தப் பணத்தைக் கேட்கிறதா? ஐயாயிரம் என்று கேட்டு நஷ்டம் வரும்போல் இருந்தால் ஒடிவிடுவது என்றால் சர்க்கார் நஷ்டப் படவேண்டுமா?

**திரு. நா. வீராசாமி :** கள்ளுக்கடையையே திறக்கக் கூடாது என்று சொன்னவர் கள்ளுக்கடை ஏலம் எடுத்தவர்களுக்காக வாதாடுகிறார்களே....

**\* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** நீங்கள் திறந்துவிட்டீர்கள். திறந்த பிறகு அவை ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும் என்பதில் ஏதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கவனம் செலுத்தக் கூடாதா என்ன? மூடக்கூடிய அதிகாரம் எங்களுக்கு இருந்தால் நாங்கள் நாளைக்கே மூடிவிடுவோம். அந்த அதிகாரம் இல்லையே. கள்ளுக்கடை ஏலம் எடுக்கிறவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் ஏலம் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கமும் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்வது சரியல்ல. இங்கே கடை ஏலம் எடுத்தவர்களுடைய பெண்டு, பிள்ளைகள் கஷ்டப்படுவதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

**மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி :** அரசாங்கம் ஏலம் என்று விடுகிறபோது, ஒபன் ஏலமாக விடுகிறபோது ஒருவர் ஏலம் எடுக்கிறார் என்றால் அவர் எல்லா நிலைமைகளையும் தெரிந்துகொண்டுதான் ஏலம் எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை அதிக வருமானம் வரக்கூடிய அளவிற்குத் தான் ஏலமே விடுகிறது.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** அரசாங்கம் வருமானத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தால் அது அரசாங்கமே இல்லை. We must always have the welfare of the people at heart. மக்களுடைய நலனையும் கருதியாக வேண்டும். ஒரு கடை என்றால் மொத்தமாக ஒரு உயர்ந்த பட்ச வரம்பை வைத்துவிடுவது.

1973 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏலம் விடுவதில் உச்சவரம்பு என்று நிர்ணயிப்பது இல்லை. இன்ன ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கடையை விடக் கூடாது என்பதாகக் கீழ்மட்டத் தொகைதான் நிர்ணயிக்கப்படும். ஒரு கடைக்கு 10 ஆயிரம்தான் அதிக வரம்பு என்றால் 10 ஆயிரம் கேட்கிறவருக்குக் கடை போய்விடும், 10,500 கேட்கத் தயாராக இருப்பவருக்கு அந்தக் கடையை எடுப்பதற்கு இயலாமல் போய்விடும். ஏலம் மும்முரமாக இருக்கும் நேரத்தில் ஒருவர் கடையை 50 ஆயிரத்திற்கு ஏலம் எடுப்பார். அவரே இரண்டு மாதம் கழித்து ஏல மும்முரம் தணிந்த பிறகு கடையைச் சட்டத் முடியவில்லை என்று கைவிட்டு, திரும்ப ஏலத்திற்கு வருகிறபோது, தன் சொந்தக்காரர், தன் மகனை வைத்தே 20 ஆயிரத்திற்கு ஏலம் எடுத்தால் அரசாங்கத்திற்கு 30 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவர்களை இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்யக் கூடாது என்றுதான் இந்த முறை கையாளப்படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இது மிகக் கடுமையான முறை. இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு சொன்ன பிறகும், அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கஷ்டப்படுகிற கள்ளுக்கடை ஏலக்காரர்கள் சார்பாக அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது நாங்கள் ஓரளவு பரிசீலிக்கத் தொடங்கினால் அவர்கள் குறைசொல்ல மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் ஏலக்காரர்கள் சார்பாகப் பேசுவோம். காவல்காரர்கள் சார்பாகப் பேசுவோம். மக்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறோமே தவிர, கள்ளுக்கடை ஏலக்காரர்களுக்காகப் பேசுவதாக குத்திப் பேசக் கூடாது. தவறுகளைக் கண்டிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னது கள்ளுக்கடை ஏலக்காரர்களைப்பற்றித்தான். அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேனே தவிர, குத்திப் பேசவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் பேசியது எனக்குப் புரியும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். துணைத் தலைவர் அவர்களே, எப்போதுமே பேசிக்கொண்டே இருப்பது முறைதானா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எப்போதுமே பேசிக்கொண்டே இல்லை. கொடுத்திருக்கிற பத்து நிமிடத்தில்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.



[1973 மார்ச் 28]

திரு. ஜி. ராஜாராம்: கொடுத்த நேரத்தில் எதையோ பேசிக் கொண்டே இருந்தால்... ஒன்றும் புரியாமல்....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ராஜாராம் பெரிய அறிஞர். நான் பேசுவது அவருக்குப் புரியக் கூடியதாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் பேசும்போது அமைச்சர்கள் விளக்கம் கேட்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்கிறார். மற்ற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றிக் குறுக்கிட்டுச் சொல்வது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுமாத்திரம் அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது மற்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி அவர் ஏதாவது குறிப்பிட்டால் தன்னிலை விளக்கம் என்பதாக அந்த உறுப்பினர் குறுக்கிடலாமே தவிர, மற்றபடி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடாமல் அமைச்சர்களோடு விட்டுவிடுவதுதான் நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதோடு அமைச்சர் அவர்கள் மெயின் ஷாப்புகள் பற்றித்தான் அதிகாரிகளைக் கேட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ப்ராஞ்சு கடைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்கிற விவரத்தையும் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டு அவர் சொல்லலாம். நகரபுரா இன்றைக்குக் கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளாகத்தான் இருக்கின்றன.

அடுத்து, சட்டமன்றத் துறைக்காகவும் கோரிக்கை கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் மிக வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உட்காருகிற லாபிகளில் வி.ஐ.டி.-க்கள் வருகிறார்கள். பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை லாபியிலும் கூடவா வி.ஐ.டி.-க்களைப் போட்டு புலனாய்வு செய்ய வேண்டும். இதை நான் மிகமிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்குள்ளே சி.ஐ.டி.-க்கள் வரக்கூடாது. சட்டசபை நடக்கும்போது, சட்டசபை வேலை நடக்கும்போது, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை அறிவதற்காக, இங்கே உள்ளேயே வி.ஐ.டி.-யை விடுவது மிகமிக வருந்தத்தக்கது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் ஏற்கனவே சொன்னீர்கள். அதற்குப் பிறகு அவ்வாறு நடந்திருக்காது என்று கருதுகிறேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட அங்கு உட்காருகிறார்கள்.

1973 மார்ச் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏக்கள் கூட இருந்திருக்கலாம். சி.ஐ.டி.-களுக்கு என்ன வேலை அங்கு? ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அங்கு வந்தாலும்கூட, சி.ஐ.டி.-களுக்கு என்ன வேலை? Even yesterday I saw C.I.Ds. in the lobby. I take strong objection to that.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் புரிந்துகொள்கிற அளவுக்கு இருந்தால் அவர் சி.ஐ.டி. யாக இருக்க மாட்டார். (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்கள் ஆட்சியில் நாங்கள் சி.ஐ.டி.-ஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது என்றால், நாங்கள் எவ்வளவு கேட்டி-க்காரர்கள் என்று எங்களைப் பாராட்ட வேண்டும். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விசிட்டர்சைக் கூட சி.ஐ.டி. என்று சொல்லாதீர்கள். அவர்களையும் சி.ஐ.டி.ஸ் என்று சொல்லாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடுத்து, நேற்றையதினம் எங்களுக்குத் தினப்படி ரூ. 5-ஐத் தாராளமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று கூறியது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. ரூபாய் 10, ரூ. 5 என்று கொடுப்பதற்கா, நாங்கள் நேற்று கேட்டோம்? எங்களுடைய அந்தஸ்தைப் பார்க்க வேண்டாமா? பணக் கஷ்டம் என்றால், கேட்காதீர்கள் என்று சொல்லிவிடுங்கள். நீங்கள் கொடுக்கிற ரூ. 20-ஐயும் திருப்பிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். என்னமோ, அறநிலைய அமைச்சர் ரூ. 10 அதிகமாகக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறமாதிரி, ரூ. 5 அதிகமாகக் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள்? எத்தனை நாளைக்கு கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? 60 நாளைக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள். பிற மாநிலங்களிலே எப்படி இருக்கிறதோ, அதைப் பார்த்து, எங்களுக்குக் கொடுங்கள். வெளியே தலைகாட்ட முடியவில்லை (சிரிப்பு). எங்களைப் பார்த்து எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). சட்டசபைக்கு போகிறீர்களே, ரூ. 5 கேட்கத்தான் போகிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள் ....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கோளானிலே ரூ. 10 தான் படி என்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவல்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்தியப் பிரதேசத்திலே ரூ. 60 என்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவல். (சிரிப்பு) மகாராஷ்டிரத்திலே ரூ. 40 என்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவல். 60 நாளைக்கு செலவழிப்பதிலே உங்களுக்கு என்ன ஆகப்போகிறது After all you are going to pay for sixty days.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அடுத்த தடவை அம்மையார் மத்திய பிரதேசத்தில் நிற்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).



[1973 மார்ச் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்னால் நிற்கமுடியும். உங்களால் நிற்க முடியாது. (சிரிப்பு) நான் அகில இந்தியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். தயவு செய்து அந்த ரூ. 5-ஐ வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால், சரியாக ஆலோசித்து, எல்லா மாநிலங்களுடைய விவரத்துடன் பரிசீலனை செய்து, அவசரமாகச் சொல்லாமல், சற்று காலதாமதமாகச் சொன்னால்கூட நன்றாக இருக்கும் என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த சத்துணவு விநியோகத்தினை அரசின் நல இலாகாவிலிருந்து மகளிர் நலத்துறைக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தேன். ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கது. அதையும் மாதர் சங்கங்களின் மூலமாகக் கொடுக்க வசதி செய்தால், நாய்மை உள்ளத்தோடு, சற்று தவறுகள் இல்லாமல் அவை கொடுக்கப் பெற வாய்ப்புகள் இருக்கும். ஆகவே, மாதர் சங்கங்கள் மூலமாக சத்துணவினை ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு விநியோகிப்பது மிக மிக அவசியம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து நகரசபைகளுக்கெல்லாம் நாம் பணம் கொடுத்து வருகிறோம் Unutilised and utilised grants amount to Rs. 23 lakhs ரூபாய் 23 லட்சம் நாம் சில வேலைகளுக்காக மானியங்கள் கொடுத்தோம். அதை இலாகாக்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலை இருக்கும்போது, அத்தகைய பஞ்சாயத்துகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நாம் கொடுக்கிற மானியத்தைப் பார்த்தால், அதை ஒழுங்காகச் செலவழிக்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு பரமக்குடி நிலையைப் பார்த்தீர்கள். நாராயணன் செட்டியார் கடையிலே ரூ. 10 பாக்கிக்காக தி.மு.கழகத் தலைவர் சிப்பந்திகளோடு சென்று உள்ளே இருக்கிற உணவுப் பொருள்களை...

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தி. மு. கழக நகரசபைத் தலைவர் சென்றதாகச் சொன்னார். அந்த நேரத்திலே அவர் செல்லவில்லை. அவர் மதுரையிலே எஸ்.பி.யோடு இருந்தார். வழக்கு நடக்க இருக்கிறது. தலைவர் சென்றார் என்று தவறாக இணைக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். உங்களுடைய நகரசபையிலே ரூ. 10 பாக்கிக்காக கெடுபிடி செய்கின்ற நிலை அங்கு ஊரே அல்லோலகல்லோலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. தந்தி மேல் தந்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஊரிலே குப்பை எடுக்காதே, தண்ணீர் கொடுக்காதே என்று முனிசிபாலிட்டி வேறுவிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் இருக்கிறதென்றால், மக்களுக்கு எப்படி நன்மை

1973 மார்ச் 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

செய்ய முடியும்? இதற்கா இத்தனை கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறோம்? இதற்கா நாம் வரவு-செலவுத் திட்டம் தீட்டி, காரியங்களைச் செய்கிறோம்? No body should take high handed action ரூபாய் 100 கணக்கில் பலரிடம் பாக்கியிருக்கும்போது, ஒரு தனி நபருக்காக, செட்டியாரின் கடையிலே இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். என்ன இருந்தாலும் ஆதிக்கத்திற்கு இடம் கொடுக்க முடியாது என்று மக்களாக அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தி யிருப்பது நம்முடைய நிர்வாகத் திறமையைக் காட்டுகிறது. ஆகவே, தயவு செய்து இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் சொல்லிவிடுவது நல்லது. குறிப்பாக, டவுன்ஷிப் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளால் ஒருவித பலனும் கிடையாது. வரிகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. எந்தவித வசதியும் கிடையாது. இப்படி இருந்தால் நல்லதல்ல என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

மின்சார வெட்டு இருக்கிறது. இத்தனையிலே மசல் எண்ணெய்யும், கிரசின் எண்ணெய்யும் மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. மசல் கிடைத்தாலும்கூட, லாரியிலே பம்ப் பண்ண மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. நான் பூராவும், 24 மணி நேரம் மசல் கொடுத்தால்தான் லாரிகளை நிரப்பி எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்ப வசதி இருக்கும். அடிக்கடி மின்சார வெட்டு வந்து விடுகிறது, மின்சாரம் நின்று விடுகிறது, பம்ப் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, குறைச்சலாக மசல் கிடைக்கிற அவல நிலை இருக்கிறது. காரணம், அன்றைக்கே நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி இருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது. அன்றைக்கு ஒரு பைசா, இரண்டு பைசாவுக்கு பார்த்து, கோள் கொடுக்குமா, மைசூர் கொடுக்குமா குறைந்த விலையில் என்று ....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசல் பம்பு களுக்கு மின்வெட்டைத் தளர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை அரசாங்கம் ஏற்று, அவர்களுக்கு 10% வெட்டு அனுமதித்தால் போதும் என்ற உத்தரவு அண்மையிலே பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட் போடத் தெரியவில்லையென்பதாகவும் அதற்கு ஒரு உதாரணத்தையும் அவர்கள் காட்டினார்கள். கோடிலே பெயிண்ட் அடிப்பதற்கு முன்கூட்டியே எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கத் தெரியாதா என்று கேட்டார்கள். நான் கூடப்பார்த்தேன், 'மினில்லேனியஸ்', பல்வகைச் செலவினத்திலே, கோடிக்கணக்கிலே வரவு செலவினத்தில் ரூ. 8,000 அதிகம் செலாகியிருக்கிறது. ரூ. 8,000 எங்கே,



[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 28]

கோடி ரூபாய் எங்கே. சிறிய தொகையாக இருந்தாலும், சட்டப்பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்குப் பாராட்ட வேண்டியவர்கள், இப்படிப் பதரலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிறுசிறு செலவுகள், வரவு-செலவிலே இப்படி வரும் என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 8,099, ரூ. 8,990 என்று பலவற்றை சேர்த்தால் பல கோடி ரூபாய் வரும். சிறுசிறு செலவுகளைக் கண்காணிக்க காமல் இருக்கிற இலாகாவை, நிர்வாகத் தவறைக் குறை சொல்லாமல் என்னைக் குற்றம் கூறுவது தவறு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக ஒரே ஒரு பரச்சுனை. மைலாப்பூர் பரச்சுனை. பல பாலங்களைச் சீர் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். 6 மைல் நீளமுள்ள கூவம் நதியில் 3 பர்லாந்தான் சுதத்தப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் 6 வருஷத்திலே. 3 பர்லாந்தாரத்திற்குத்தான் உல்லாசப் பகுதி போகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹாங்காங் நாட்டைப் பாருங்கள். நெருக்கடியைப் போக்க ப்ரீ சர்வீசாக, நகர்புற மக்களுக்கு ஒரு போக்குவரத்து சாதனமாக இருக்கிறது. உல்லாசப் படகை விடுகிறோம் என்று 3 பர்லாந்தாரத்திற்குத்தான் விட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலே எப்போழுது விடுவார்களோ, அது ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம். ஆனால் வருஷா வருஷம் துணை மானியத்திலே இதுபற்றி வருகிறது, வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வருகிறது.

மைலாப்பூரில் முண்டக்கண்ணியம்மன் என்ற பிரிட்டிஷ் ஒன்று என்றைக்கு இடிந்து விழுமோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. திருவள்ளூர் கோயிலைப் புதுப் பிப்பதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அந்தத் திருவள்ளூர் கோயிலுக்குப் போகிற வழியில் இருக்கிற இந்த முண்டக்கண்ணியம்மன் பிரிட்டிஷ் சீர்படுத்த, பாதுகாக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்: அம்மையார் அவர்கள் பரமக்குடி சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்தத் தகவலையும் முதலமைச்சரிடத்திலே சொன்னால், அவர் பதில் சொல்லும்போது சொல்வார். முதலமைச்சரே சொன்னார், உறுப்பினர்கள் குறுக்கிட வேண்டாமென்று. தனிப் பட்ட முறையிலே உங்களை ஒன்றுமே சொல்லவில்லை.

1973 மார்ச் 28]

\* திரு. எஸ். அழகுத் தேவர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த துணை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

(திரு. நா. விராசாமி தலைமை)

நமது தமிழக அரசு பல திட்டங்களை நல்லமுறையிலே தமிழகத்திற்கு தந்து, பல திட்டங்களை அளிக்கும்போது, என்னுடைய தொகுதிக்கும் அந்த பாவலான திட்டத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால், எனது தொகுதியில் இராசபாளையம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தது 36 கிராமம். அந்தக் கிராமத்திலே போக்குவரத்து சரியான முறையிலே இல்லை. சில கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாததால் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கெல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள வெம்பக்கோட்டை யூனியனில் 119 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் பொதுப்பணித் துறை மானியத்திலே பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன், சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை, இப்பொழுது சொல்கிறேன். அந்த இணைப்புச் சாலைகளை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மேற்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையும் தமிழக அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக சில கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தாரைப் பொறுத்தவரையில் அநேக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களுக்கும் ரோடு வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, சாத்தார் தாலுக்காவும், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்காவும் சேர்ந்த பகுதிக்கு ஒரு அணைக்காட்டி தேவை. அந்த அழகர்கோயில் அணைக் கட்டைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் இந்த வருஷத்திலே இல்லாவிட்டாலும்கூட அடுத்த பட்ஜெட்டி.



[திரு. எஸ். அழகுத் தேவர்]

[1973 மார்ச் 28]

வருவது பணத்தை ஒதுக்கி அதைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே எவ்வளவோ செய்தாலும்கூட அந்தப் பிராந்தியத்திலே இந்த அணைக்கட்டைக் கட்டித்தந்தால்தான் மேற்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையிலே அது பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விடு கட்டும் திட்டம் என்னுடைய பிராந்தியத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே பெரும்பாலும் பின்தங்கிய மக்களும், அரசு ஊழியர்களும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே சில கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி, ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இந்த அரசு அதற்கு ஆவன செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில கிராமங்களிலே ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அங்கே எல்லாம் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இன்றைக்கு ஒரு மணிக்குள் வாக்கெடுப்பு நடத்தியாகவேண்டும். இன்னும் 3 தலைவர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். சுருக்கமாகப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காக எழுந்து நிற்கிறேன்.

இப்படி துணை மானியம் 64 கோடிக்கு வருவது அதிகப்படியானது என்பது நான் என்னுடைய கருத்து. நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலேயே அடுத்த வருஷத்திலே எவ்வளவு வரும் என்று நல்ல முறையிலே கணித்து சரியான நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து அளிப்பதுதான் முறையாகும். இப்பொழுது பார்ப்போம். சென்ற ஆண்டு 1 கோடி ரூபாய் மிச்சம் என்று பார்த்து இருக்கக்கூடிய சமயத்திலே இப்பொழுது இந்த 64 கோடி ரூபாயைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் அந்த பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகத் தான் இருக்கவேண்டும். இப்படி பட்ஜெட் தயாரிப்பதை கைவிடவேண்டும். கிட்டத்தட்ட ஓரளவிற்கு 2, 3 கோடி ரூபாய் அதிகப்படியான செலவினங்கள் என்றால் ஒத்துக்கொள்ள முடியும். 64 கோடி ரூபாய் என்றால் ஏதோ பஞ்சத் தணிப்பு அல்லது எதிர்பாராத வெள்ளத்தையொட்டிய நிவாரண வேலைகள் இவற்றைத்தவிர பாக்கிக்கு எல்லாம் திட்டமிட்ட முறையிலே பட்ஜெட்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. மணலி சி. சுந்தராம]

போடப்பட்டு இருக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பின்னாலே வருகிற வருஷங்களிலாவது இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்னும் தீவிரமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு டீஸல், கிரோஸின் இவற்றின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்தத் துணை பட்ஜெட்டிலே இத்தகைய நிலையைச் சரிப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் படவில்லை. இன்றைக்கு மின்சாரம் போம்பு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டிய விஷயமாகும். இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகு அதிகப்படியாக மின்சார வேட்டு வரும் என்று பேச்சுகள் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இதிலே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பஞ்சத் தணிப்பு, வெள்ள நிவாரணம் இவற்றிற்காக பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இது அவசியமானது, நியாயமானது என்பதிலே ஆட்சேபணையில்லை. பத்து கோடியோ 5 கோடியோ செலவு செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு அதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற வேலைகள் காரணமாக வருகின்ற ஆண்டிலே எந்த அளவிற்கு இந்த பாதிப்புகளினுடைய வருவாய் பெருகியிருக்கிறது, உற்பத்தி பெருக்கியிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் மதிப்பிடவேண்டும். பெரும்பாலும் பஞ்சத் தணிப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எப்படிப் போயிற்று, என்ன ஆயிற்று என்ற தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது.

பஞ்சத் தணிப்புத் திட்டம், வெள்ள நிவாரணத்திட்டம் ஒவ்வொன்றும் எப்படிச் செயல்படுத்தப்பட்டன என்பதை அறிவிக்கக்கூடிய முறையில் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள செல்வ நிலை, வளம் எப்படி அதிகரித்து இருக்கிறது அல்லது பின்னாலே அப்படி அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஒரு அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டால் அது நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை யென்றால் அது விழுவிக்கு இறைத்த நிராகத்தான் போய்விடும்.

உணவுத் துறை சம்பந்தமாக நான் ஏற்கனவே கூறினேன். இப்பொழுதும் கூறுகிறேன். இப்பொழுதும் கூட பெரிய அளவுக்கு திட்டவாட்டமாகக் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பியுங்கள். அதற்காகப் பணத்தைச் செலவு செய்யுங்கள். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ஏற்படக்கூடிய உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு வழி செய்யும். ஏதோ எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்று இருந்தால் இன்னும் பெரிய நெருக்கடியாகத்தான் வரும்.



[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 28]

அரிசி விலை ஏறுவதானது பெரிய அளவிற்கு ராஜ்யத்திலுடைய சூழ்நிலையைப் பயங்கரமான அளவுக்கு திசை திருப்பும் நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம் என்ற எச்சரிக்கையோடு இருக்கவேண்டும். உணவுத் துறையிலே அதிகப்படியாகச் கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஆபிராம்தான் பேசினாலும்கூட சில அடிப்படை நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் அல்லாது, நிர்தாட்சண்யமாக எடுத்தால் அன்றி, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நெருக்கடிகளைத் தீர்க்கமுடியாது. சோஷலிஸ சமுதாயம் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் அதற்காக இவ்வளவு ரூபாய் என்று செலவுறித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அந்தத் திசைவழி போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும், நிலச் சீர்திருத்தத் தைப் பொறுத்தவரையில் லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கக் கூடிய முறையிலே—அவர்கள் 40 ஏன்றார்கள், நாங்கள் 30 ஏன்றாரோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தால் நல்லதல்ல—இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கா விட்டால் அந்த நெருக்கடி சுற்றிச் சுற்றிதான் வந்துகொண்டிருக்கும்.

கிராம மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகரிப்பதுதான் சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் அஸ்திவரமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையிலே கோயில் நிலங்கள், குடியானவர்கள் இருக்கிற நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விலை கொடுத்து வாங்குவதற்குப் பதிலாக சில வருஷங்களுக்கு நியாய குத்தகை பாக்கியைக் கட்டிவிட்டு இயற்கையாகவே அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும். நான் கேட்கிறேன். பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு இன்றைக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்.

சாப்பிடுவதற்கு வழி இல்லாவிட்டால் கூட அரிஜனங்களுக்கும் குடியிருப்பு மனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு வாழ்விற்கு வழி இல்லாவிட்டால் சில வருஷங்களில் தந்த குடியிருப்பு மனைக் கட்டுகளை விற்பனை செய்வதற்கான சூழ்நிலைமை ஏன் ஏற்படாது என்பதைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனை கொடுத்து விட்டோம் என்பது மாத்திரமல்ல. அவர்கள் நிம்மதியாக வாழக் கூடிய விதத்தில், அவர்களுக்கு வளம் தாக் கூடிய விதத்திலே நிலச் சீர்திருத்தசட்டம் திருத்தப்படவேண்டும்.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்திலே இருந்த நிலைமையையும் இப் போதிருக்கிற நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருப்பது ஒரு நாளும் பிரச்சினையைத் தீர்க்காது. அவர்கள் போன பிறகு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக் கூடிய கட்சி இந்த ஆட்சியில் தொடர்ந்து நீடிக்கவேண்டுமானால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் தீவிர நிலைமையிலே தீர்க்கப்படவேண்டுமானால் அதற்கேற்ற நிலைமையில் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களைவிட நாங்கள் தேவை என்று சொல்வது பொருத்தமானதல்ல. நெருக்கடி பெரிய அளவிற்கு இருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மூலியில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தொண்டர்கள் அணி வகுத்துச் சென்று இந்திரா காந்தியை பதவியிலிருந்து இறங்குங்கள் என்று சொல்கிற அளவிற்கு கிளர்ச்சி செய்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இறங்குங்கள் என்று கோஷம் போட்டிருக்கிறார்கள். உங்களால் தேர்தல் வாக்குகளை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால் கீழே இறங்குங்கள் அல்லது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கோஷம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் படித்து இருக்கலாம். எங்களுடைய போக்கெல்லாம் கட்சித் துணைட்டத் தோடு அல்ல, சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னால் சம்பிரதாயத்திற்காக 30-ஐ 15 ஆக்கி விட்டோம் என்பது அல்ல.

எங்களுடைய கணக்குப்படி அத்தனை பேருக்கும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வா வேண்டும். அத்தகைய விதத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களானால் எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்பு தரத் தயாராக இருக்கிறோம். பல விஷயங்களில் இதைப் பார்க்கிறோம், இது தவறான வழியில் கொண்டு போய்விடும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். முன் அரசோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க உங்களுக்கு ஒட்டு போட வில்லை. ஒரு ஸ்லீப்பிங் என்ற நிலையில் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது இப்படி ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் என்று சொல்வதற்காக அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்படி நாங்கள் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் என்று சொல்வது அதை விடச் செய்திருக்கிறோம் என்பதற்காக அல்ல. எதையுமே செய்யவில்லையென்று சொல்லக்கூடாது. எங்களால் முடிந்தவற்றை செய்திருக்கிறோம் என்று நினைப்படுத்தச் சொல்கிறோம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: இதற்கு நீங்கள் செய்ததைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஒப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதையும் ஒப்பிட வேண்டாம். நமக்கு முன்னால்



[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 28]

இருக்கிற பிரச்சனைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதைப் பற்றி உங்களுடைய ஆலோசனைகள், எங்களுடைய ஆலோசனைகள் இவற்றை வைத்துக்கொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமே தவிர இப்படிச் செய்யக்கூடாது. நம் ராஜ்யத் தைப்பற்றி நாம் அக்கறைப் படுவோம், நம் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கிற வழியில் செயல்படுவோம் என்று செயல்படவேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இந்த விதி விலக்குகள் பொறுத்தவரையில் அப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலங்களை நிர்ந்தாட்சண்யமாக எடுத்து எல்லோருக்கும் நிலங்கள் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். கல்விப் பணிக்காக சில ஒதுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. கல்விப் பணி என்று சொல்லும்போது ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை காட்ட வேண்டும். 40 ரூபாயை 50 ரூபாய் ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வயதான ஆட்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) அந்த அம்மையார் பேசும்போது பேசாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அந்த அம்மையாருக்கு தனிச் சலுகை கிடையாது. அவர் பேசுகிற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் குறுக் கிட்டார்கள், உறுப்பினர்களெல்லாம் குறுக்கிட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் 12-45 மணிக்குப் பேசவேண்டும். மூன்று தலைவர்கள், டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. மதியழகன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் இவர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அருள்கூர்ந்து சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அடுத்தப்படியாக பாசன வடிகால் சம்பந்தமாக விஞ்ஞான முறையில் அணுகவேண்டும். நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்தால்—தமிழ்நாட்டில் மிகவும் சிறந்த முறையில் எந்தவிதமான பஞ்சமும், வெள்ளமும் ஏற்படாமல், பாசனத்தை அதிகப்படுத்தி லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு வசதி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக என் தொகுதியில் இளகாங்கி வடிகால் ஒவ்வொரு வருஷமும் 14 ஆயிரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மெடிகல் சம்பந்தமாக ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். மக்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு உண்மையாகப் பாடுபட வேண்டுமானால், இந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு

1972 மார்ச் 28]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

நல்லவிதமாகச் செலவு செய்யவேண்டுமானால், ஆந்திராவில் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்யக்கூடாது என்று உள்ளத்தைப் போல் நாம் கட்டாயமாக முடிவு எடுத்தாகவேண்டும். அப்போது தான் திறமையானவர்கள் வேலை செய்ய முடியும், சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் நிர்ப்பந்தம் குறையும், சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யக்கூடிய போக்கை நிறுத்த உதவும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நான் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களையெல்லாம், முக்கியமாக நிலச் சீர்திருத்தம், உணவு தானிய வியாபாரம் இவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அறிவுறுத்திவிட்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : At the outset I have to bring to the attention of the Government the point raised by Thirumathi T. N. Anandanayaki, i.e., with regard to the number of people who have been given licences, the manner in which licences were given and the manner in which they are functioning. Quite a number of persons who have accepted this 'yelum' find after a few months that they are not able to proceed further at all. It is for this reason that we mentioned in this House the scrapping of prohibition must stop. But Government did not listen to us. The net result today is that hundreds and thousands of families are suffering.

We were telling the people not to take this trade, not only will it destroy the people who traded but also the people who are taking to drinking. Nobody listened to us. What we feared has come true.

Those who took to this trade are suffering. The people who drink suffer. I understand that a number of families who had taken these licences are on the verge of committing suicide because they are not able to proceed further. I think it would be better to reduce the number of shops. That is No. 1.

Secondly, if they are prepared to surrender according to what is ingrained in the Act, they can surrender as is done in Kerala. There after running for a few months, for the unexpired portion of the 'yelum' they can surrender to Government and then they can go home. Same could be done here. Otherwise number of families would be ruined.



[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1973 மார்ச் 28]

Another thing. Number of persons are carrying on in illicit liquor. What is the purpose of Government bringing this legislation? Again and again I say that the scrapping of prohibition is the greatest blunder committed by this Government. It has done harm to them, their party and to the country. Having committed the blunder, having mortgaged the life of the poor people to the liquor, what is the next method of benign killing, mercy killing? That should be properly thought of.

What is the purpose in bringing this scrapping of prohibition? It is to arrest illicit liquor selling. But I have got proof that in Tiruchirappalli there are some persons who are actually engaged in this illicit liquor business. I have got proofs. I shall give their addresses. Since I thought that today this subject will not crop up, I did not bring that. Tomorrow I shall bring those addresses. There in Tiruchirappalli they are getting official patronage also for this. Whether it is at the ruling party level, I leave it for them to decide. How can this patronage be shown? I would urge the total repeal of scrapping of prohibition to end all these. Even now it is not too late to repeal the scrapping of prohibition. Let all these people who have taken this 'yelam' be sorted out and by paying them something, let the Government stop sale of liquor and let them introduce prohibition. Again and again I say, the Chief Minister will not get into trouble; his party will not be in trouble and the number of charges will be stopped. Therefore I would suggest in the interests of the ruling party also, I make an impassioned appeal, that prohibition should be revived. Somehow you have not been able to do that. I can go on speaking on this for hours and hours together but I have no time.

Then with regard to diesel oil, what has the Government done? The Hon. Minister was replying that petrol bunks used current. But what about diesel oil supply? What is the solution? In another four days our mouths will be gagged; tomorrow is the Appropriation Bill and after that there is no discussion and we cannot say anything. It is a very serious matter. The Petrol Bunks are selling petrol in blackmarket, but Government is sitting smug, calm and cool about it. There is not any sign of concern or worry about the matter, I mean about diesel oil.

1973 மார்ச் 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

Then there is the Slum Board and there is the Housing Board. The Housing Board has acquired plots. It is the most scandalous thing. Huge sums of money have been paid for worthless land by the Government. ஊழல், ஊழல், ஊழல். That is the talk of the town. This is the biggest scandal. Lands have been acquired by the Government for the Housing Board and that is a very serious matter and extraordinary rates have been given. I do not know why the Government is not taking any action. Huge sums have been paid. Manali is not here; he may know.

ஏழைகளுக்காக இந்த ஆட்சி, தொழிலாளர்களுக்காக இந்தக் கட்சி, டெனன்ட்ஸ்களுக்காக இந்தக் கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு பெரிய முதலாளிகளுக்கு, கொழுத்த முதலாளிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்களே, டீச்சர்களுக்கான சூபாயைக் கொடுத்த முதலாளிகளுக்குப் பணமாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே லவ்லிங் போர்டில் இருந்து, இது நியாயமா?

How can this be tolerated? How do you give that money to one man? What is this? Where is the land? This is a fraud on the public. How can you give so much of money? It is a very serious matter.

For instance, I will give a concrete example. I do not speak without examples. There is a place called Kottur. What is the amount that has been paid for acquisition of land? What is the number of acres? 22 acres. I ask anybody to say how much money can be given for 22 acres. Any one can say. It is Kottur. It is just arable land. It is not developed land. How much can be given? (Interruption: It depends on the fertility of the land. Even then how much can be given? Can anyone answer? சொல்லுங்கள். எவ்வளவு கொடுக்கலாம் சொல்லுங்கள். பத்து லட்சம் கொடுக்கலாமா? 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Fifty lakhs have been given for these 22 acres! Fifty lakhs of rupees for 22 acres; for arable land; it is not developed plot. Is it a small money?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is it one-five or five-zero?

DR. H. V. HANDE: It is five-zero. Are you shocked? Is it not shocking? I do not know. Are you shocked at this?



[1973 மார்ச் 28]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Very shocking.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know who is the owner?

DR. H. V. HANDE: One M.A.C. Arakkattalai.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: Sir, can the hon. Member Dr. Hande address other members without addressing the Chair?

DR. H. V. HANDE: No, no. I am addressing through the Chair. Perhaps, Mr. Ponnappa Nadar wants to know how I got the information. It is from an answer to a Starred Question No. 487, answered by the Hon. Minister, Mr. Rajaram.

“(அ) ஆம். 400 கிரவுண்டு. . . .

(இ) மேற்கூறிய நிலமானது எம்.ஏ.சி. அறக்கட்டளையிடமிருந்து ரூபாய் 50,34,691.50 அளிக்கப்பட்டு. வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.” Fantastic; how do you give it? Who authorised you to give? Have you got the right?

தஞ்சாவூரில் கூட எவ்வளவு கொடுக்கமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: நிலத்தின் விலை இடத்திற்கு இடம் மாறுகிறது. கடலூரில் ஒரு நிலம் ஏக்கர் 75,000 ரூபாய்க்குப் பேசுகிறார்கள். சேலத்தில் லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது. 50 லட்சம் கொடுத்து விட்டோம், கொடுத்து விட்டோம் என்றால் எவ்வளவு நிலத்திற்கு 50 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அங்கே ஒரு கிரவுண்ட் 18,600 ரூபாய்க்கு எலத்திற்குப் போகிறது. நிறைய அதற்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. கொடுப்பதற்கு இடம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கிரவுண்ட் அந்த விலைக்குப் போனது 50 லட்சம் ரூபாயாக அந்த விலையை உயர்த்திய பிறகு அல்லது அதற்கு முன்பா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஹவுசிங் போர்டு விசாரித்துத்தான் செய்கிறது. மஷ்டத்தில் நடக்கவில்லை, லாபத்தில் நடக்கிறது. இந்த நிலம் அட்ராக்கடிவ் ஆக இருக்கிறது. இதற்கு எவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன என்று வேண்டு

1973 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராசாராம்]

மானாலும் காட்டுகிறேன். பல பேரிடத்திலிருந்து சிபாரிசு வந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நிலத்தை வாங்கியதில் தப்பு இல்லை. அந்த விலை பெறுமான விலைதான்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know whether it was a negotiated purchase or whether it was the court that gave the compensation or an award?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: அவார்டாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடம் இல்லை. சென்னையிலும், மற்ற இடங்களிலும் நிலம் வாங்கினால் ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பு எப்படி என்றால் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலம் 15,000 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டிருக்குமானால் அந்த விலைக்குத்தான் வாங்கியாக வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போனால் அப்படித் தான் தீர்ப்பு கொடுப்பார்கள். இவர்களும் அப்பீலுக்குப் போயிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, நான் கொடுத்த விடை சரியான விடைதான்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அரசு நெகோஷியேட் செய்து அவார்டு கொடுத்த பிறகு நிலச் சொந்தக்காரர் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அல்லது ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் அதற்குப் பிறகு 50 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டதா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. ஏற்கெனவே கொடுத்து விட்டார்கள். பொதுமக்களின் வரிப் பணத்தை 50 லட்சம் ரூபாயை மொத்தமாகக் கொடுத்து விட்டார்கள். எப்படிக் கொடுத்தார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதியில் ரோடு கிடையாது, ஒன்றுமே கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அமைச்சர் அவர்கள் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகும் மறுபடியும் அவ்வளவு தொகையைக் கொடுத்து விட்டோம் என்று கூறுவது சரியல்ல. அவார்டுபடி கொடுத்த தொகை குறைவாக இருக்கிறது, அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு இன்னின்ன ஆதாரம் என்று அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் தவறு செய்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போனாலும் அரசாங்கமும் தாவா பண்ணத்தான் போகிறது. இதிலே அதிகாரிகள் லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட்படி முடிவு செய்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சொன்னது, அவ்வளவு பெரிய இடத்தை எப்படி வாங்க முடியும்? அவை டெவலப் பண்ணாத பிளாட்டுகள்...



[1973 மார்ச் 28]

**மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :** ஒவ்வொரு ஊரிலும் 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்று எடுக்கத் திட்டம் போட்டு நிறைய நிலங்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் போய் எங்கே நிலம் இருக்கிறது என்று பார்ப்பதில்லை. தாசில்தார் இருக்கிறார், டெபுடி கலெக்டர் இருக்கிறார், கலெக்டர் இருக்கிறார். கடைசிக் கையெழுத்து ஒன்றுதான் என்னுடைய கையெழுத்து. இடம் எங்கே இருக்கிறது என்பது தெரியாது. அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு வேண்டுமானால் ஒரு வேளை போகலாம்.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** பார்க்காமல் கையெழுத்து போட்டு விட்டதாக அவர்களே தெரிவித்தார்கள்.

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** மந்திரி போய்ப் பார்ப்பதில்லை. ஒன்பர்சனல் இன்டர்ஸ்ட் இதிலே கிடையாது. மந்திரிகள் போய்ப் பார்ப்பதில்லை.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்குப் போகிறேன் என்றார்கள். என்னுடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம் அவ்வளவு பணம் கொடுத்தது தவறு என்பதுதான். நமக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. உங்களுடைய பதில் கொஞ்சம் கூடத் திருப்பதியாக இல்லை. 50 லட்சம் ரூபாய் ஒரு நபருக்கு ஒரு நாட்டில் கொடுப்பது ரொம்பத் தவறு, கண்டிக்கத் தக்கது. All the papers pertaining to this transaction should be given to Members. அதற்கான நீங்கள் அளித்த விடையில் எந்தவிதமான திருப்பியும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :** லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்டின் கீழ் மார்க்கெட் வால்யூ என்ன என்று பார்த்து அதிகாரிகள் அவாட்டு பால் செய்கிறார்கள். நிலத்தைக் கொடுத்தவர்கள் குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள்.

இது மார்க்கெட் ரேட்டா, இல்லையா? என்று பரிசோதிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வழி சொன்னார்கள். அந்த இடங்களில் ப்ளாட்ஸ் போட்டு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி விற்றுக்கொண்டிருப்பதால் அதிக விலைக்குப் போகிறது. என்ன விலைக்கு வாங்கினோமோ அதைவிட அதிக விலைக்குப் போகிறது. மார்க்கெட் ரேட்டான் கொடுக்கவேண்டும் என்பது லான்ட் அக்விசிஷன் ஆக்டின் கீழ் உள்ள ஒன்று. வாங்கினோம். குறைந்த

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

விலைக்குப் போயிருந்தால் ஏன் அதிக விலை கொடுத்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டலாம். அதிக விலைக்கு வாங்கவில்லை, மார்க்கட் ரேட்டுக்குத்தான் வாங்கியிருக்கிறோம். அதில் தவறு இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பேப்பர்லை எல்லாம் கொடுங்கள். இரண்டு மூன்று உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்

....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் I still insist மார்க்கட் ரேட் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்குது முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். மார்க்கெட் ரேட்டுதான் கொடுக்கவேண்டும் என்பது லான்ட் அக்விசிஷன் ஆக்டிவீட்டி இரூக்கிறது. இது லான்ட் ரிபாரம்ஸ் அல்ல. அக்விசிஷன் ஆக்ட் படி மார்க்கெட் ரேட் கொடுக்கவேண்டும். வாங்கியதில், மார்க்கெட் ரேட்டில் தவறு செய்திருந்தால் அவர்ப் செய்த ஆபீசர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். குறைவு என்று நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். ப்ளாட் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது வாங்கியதை விட இரண்டு மடங்கு விலை வருகிறது. வாங்கியது ரூ. 12,000 என்றால் ரூ. 25,000-க்குப் போகிறதே தவிர அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கி விட்டோம், மார்க்கெட் ரேட்டை விட அதிகம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று குற்றஞ்சாட்டுவதில் ஆதாரம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வாங்கி எவ்வளவு வருடங்களாயிற்று? அப் போது இருந்த மார்க்கட் ரேட் என்ன?

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போது கிரவுண்ட் என்ன விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது? சென்னையில் அதிகம் என்று கருதுகிறீர்களா? என்ன நினைவு ரூ. 10,000-ல் இருந்து ரூ. 11,000-க்குள்ளாக ஒரு க்ரவுண்டிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸொலேஷியம் வேறு இருக்கிறது. ஒரு க்ரவுண்டிக்கு இவ்வளவு விலை என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இது அதைவிடக் கூடுதலாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறீர்களா? கூடுதலா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வகை இருக்கிறது. ஸ்டாம்பு ஆக்ட்படி அந்த ஏரியாவில் எவ்வளவு விலை கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதைவிட அதிகம் என்று சொல்கிறீர்களா? புன்ளிவிவரம் கொடுத்தால் விசாரிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ரோடுகள் ஒன்றும் போடவில்லை. ரூபாய் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.



[1973 மார்ச் 23]

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** இது ஒரு லீம்பிள் மாட்டர். அடித்தல்களுடைய நேரத்தை ஆக்கிரமிக்கக்கூடாது. ஒரு நிலம் வாங்கிய காகச் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வியாபாரம், தாம் வாங்கி விற்றீரோம் என்று சொல்கிறார்கள். வாங்கிய விலையையும் விற்பனையையும் பற்றிச் சொல்கிறார்கள்.

**திரு. கோவை செழியன் :** மொத்தமாக ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் 22 ஏக்கருக்கு என்று சொல்லும்போது எல்லோருக்கும் பயம் வருகிறது. கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு கிரவுண்டுக்கு ரூ. 12,500 வருகிறது. அடையாறில் இப்போது ஒரு கிரவுண்டு ரூ. 21,000-க்கு விற்கிறது. அடையாறின் பக்கத்தில்தான் கோட்டூர் இருக்கிறது. ரூ. 12,500 தான் வருகிறது.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் :** அதை வாங்குவது பற்றி ஒப்புக் கொள்கிறோம். வாங்கும்போது, It was an undeveloped plot. அன்டெவலப்ட் ப்ளாட்டுக்கு 12,000 ரூபாய் கொடுத்ததுதான் பிரச்சனை.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** நான்தான் கிளப்பியது. எனக்கு அவகாசம் இல்லாமல் போகிறது.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் :** டெவலப்ட் ப்ளாட்டிற்கு மார்க்கெட் வால்யூ போடுகிறோம். அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம் நாங்கள். அன்டெவலப்ட் ப்ளாட்டை வாங்கி, ரூ. 12,000-க்கு வாங்கி ரூ. 18,000-க்கு விற்கிறோம் என்றால் அன்டெவலப்ட் ப்ளாட்டுக்கு அப்படிக் கொடுத்தது அதிகப்படியான பணம் என்பது எதிர்க்கட்சியின் வாாதம்.

**மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :** கடலூரில் அன்டெவலப்ட் ப்ளாட்டுக்கு ரூ. 13,000 சொல்கிறார்கள். விலை கம்மியாக வாங்கிக் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ள ஹௌஸிங் பேர்ட்டு தயாராயிருக்கிறது. அது 130 மைல் தள்ளி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒவ்வொரு விலை இருக்கிறது. டெவலப்ட் ப்ளாட்டஸ் ஆகத்தான் விற்கிறோம். அது ஹௌஸிங் பேர்ட்டு ட்யூட்டி. ஆகவே அதில் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** அது அன்டெவலப்ட் ப்ளாட் வாங்கிக் கொடுக்க நாங்கள் இல்லை. கோட்டூர் வேறு The whole area is undeveloped அங்கு ஒட்டுமொத்தமாக வாங்கப்பட்டது. அன்டெவலப்ட் ப்ளாட் அது. எங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. ஆகவே ஒரு பரிகாரம் என்னவென்றால் என்டயர் பேப்பேர்வை கொடுத்துவிட்டால் முடிந்து போய் விட்டது.

1973 மார்ச் 28]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “33 ஆம் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ், ‘நகர் வளர்ச்சி நிதி’ என்னும் சிறப்புநிதி ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக 1.50 கோடி ரூபாய் கோரப்படுகிறது. நகர் வளர்ச்சி, விற்பனை வரி மீதான மேல் வரி ஆகியவை மூலம், சென்னை, மதுரை ஆகிய மாநகரங்களிலிருந்தும், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களிலிருந்தும் கிடைக்கிற தொகைகளிலிருந்து இந்த நிதிக்கு வாவு வைக்கப்படுகிறது. இந்த நகரங்களிலும் அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலும் நகர் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும்”. “குடிசைப் பகுதி மாற்றி அமைக்கும் திட்டங்களுடன், சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் சுகாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக 2.50 கோடி ரூபாய்க்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. குடிசைமாற்று வாரியத்துக்கு இதற்கென முதல் கட்டமாக 21 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. எஞ்சிய தொகையான 2.29 கோடி ரூபாய்க்கு மானியக் கோரிக்கை 29-ன் கீழ் வகை செய்துள்ளோம்.” இந்த ஒரு இனத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் சில கருத்துக்களைக் கூறி என் உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நான் என்னதான் முடித்தாலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு—அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை—பத்து நிமிடங்கள் நாங்கள் பேசி அவர்கள் பதில் சொல்லாத வாய்ப்பை இந்த மன்றம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த ஒரு விவாதத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி முடிக்க தங்கள் அனுமதியை வேண்டுகிறேன். நகர் வளர்ச்சி, குடிசை மாற்று வாரியம் இவைகளுக்கு எல்லாம் நல்ல நோக்கோடு நான்கு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறதென்றாலும் அவைகள் எல்லாம் எப்படிச் செலவு செய்யப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி ஆராயாமல் கொள்கை சம்பந்தமான ஒன்றிரண்டு அடிப்படை விவரங்களை மட்டும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் ரெவின்யூ துறை அமைச்சராக இருந்தபோது சென்னை நகர் வளர்ச்சி யிலும், சென்னை நகரப் புறநகர் பகுதி வளர்ச்சியிலும் அக்கறை செலுத்திய தால்—ஏறத்தாழ சென்னை நகருக்குள்ளே அன்அப்ஜக்ஷனபிள் என்க்ரோச் மென்ட்ஸ், ஆட்சேபகரமற்ற ஆக்கிரமிப்புகள் என்ற பெயரால் 10,000 பேர் களுக்குக் கொடுக்கும்படியான அளவில், 10,000-மும் புற நகரப் பகுதிகளில், ஆவடி, அம்பத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் ஆட்சேபகரமற்ற ஆக்கிரமிப்புகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜரத்னம் அவர்கள் தொகுதியிலும், எங்கள்



[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 மார்ச் 28]

கட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தொகுதியிலும், இன்னும் மாஜி தாம்பரம் நகரசபைத் தலைவரும், சட்டமன்ற உறுப்பினருமான திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தொகுதியிலும் 40,000 அன்புஜகஷனபின் என்க்ரோச்மென்ட்ஸ், ஆட்சேபகரமற்ற ஆக்கிரமிப்புகள் இருந்து வந்தன.

அவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும், ஏழை எளிய மக்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அதற்கான ஒரு பெரிய கோரிக்கை, திரு. ராஜரத்னம் அவர்களும், திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், குன்றத்தூர் உறுப்பினர் திரு. கோபால் அவர்களும் விரும்பியதன் விளைவாக அவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகிற நிலையில் இருந்த ஒரு நேரத்தில் அமைச்சரவையில் ஏற்பட்ட ஒரு அபிப்பிராய பேதம் காரணமாக இவற்றை ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, இவைகள் எல்லாம் பெரிய தொழில் அதிபர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதன் காரணமாக காலம் கடத்தப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கிறது? கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். ரெவன்யூ துறை அமைச்சர் அவர்களைக் காணோம். அவர்களுடைய புதுப் போக்கைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த 40,000 குடிசைப் பகுதிகளுக்கும், சென்னை நகரில் இருக்கும் 10,000 குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் இன்று வரையில் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? கொடுக்கப் பட்டு இருந்தால் 3 ஆண்டுக்காலம் ஆகியிருக்கும். விழா நடத்துகிற கட்டத்தில் வந்தது எந்தக் காரணத்தால் நிறுத்தப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டு அவைகளெல்லாம் கொடுப்பதற்கான அனுமதி அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எப்போது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கடந்த 2 திங்களுக்கு முன்பு.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு நான் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த 40,000 குடுபங்களுக்கும் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன், கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போதுதான் உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். அதுவும் புற நகர் பகுதிகளுக்குத்தான். சென்னையில் இருக்கும் 10,000 குடுபங்களுக்கும் அது வழங்கப்படவில்லை.

1973 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அவைகளும் இதிலே அடங்கும். குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு தேவைதானா என்று கேட்டுக்கொண்டு, குடிசை மாற்று வாரியத்திற்குத் தேவையில்லையென்றால், அது அரசாங்கத்திற்கும் தேவையில்லையென்றால், அது 'அன்அப்லக்ஷனபிள்' என்றால் அது தரப்படும். அதுவும் அந்த உத்தரவில் அடங்கும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். 2 ஆண்டு களுக்கு முன்பே பட்டா வழங்கியிருக்கலாம். அப்படி பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்த நேரத்தில், உங்கள் கொள்கை ஏழை எளிய மக்கள் மீது அக்கறை இல்லாத காரணத்தால் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது.

இன்றைக்கு 142 கோடி ரூபாய் கேட்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் யாருக்கு? இன்று சென்னையில் இருக்கும்—பேசினார்கள் கிரௌண்ட் 20,000 ஆக்கியிருக்கிறோம் என்று—பெரிய செல்வந்தர்கள், ஏராளமான நிலங்களை, வேறுமாதிரி யான நிலங்களை வைத்து இருக்கிறார்கள். அன்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது எனக்கேட உருக்கமாக இருந்தது. சமதர்ம சிற்பியாக, எங்கேயும் காணாத ஒரு சோஷலிசக் கொள்கையை இந்த முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

சோஷலிசம் என்று சொல்கிறீர்களே, நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது என்பதில் உங்களுடைய கொள்கை என்ன, அதற்கான ஒரு திட்டம், ஒரு அறிவிப்பு உங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் உண்டா? இதில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி 'இன்பிரா ஸ்ட்ரக்சர்' அதற்கு வேண்டிய பணிகள் செய்து, மின்சார வசதி, குழாய் வசதி செய்து சாதாரண நிலங்களை 20,000 என்றும், 50,000 என்றும் ஆக்கும் நிலையில் ஒரு பக்கம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் ஏழை எளியவர்கள் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஏழைகளாகவே இருக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் கொள்கை, அர்ப்பன் லாண்ட் சிலிங்கில் என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏதோ ஏழைகளுக்கு நிலம் அளிப்பதை நாங்கள் தடுத்ததாகவும், இப்போதுதான் நிலம் அளிக்க முன்வந்ததாகவும், பணக்காரர்கள், தொழில் அதிபர்களுக்கு இடம் அளித்ததாகவும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய காலத்தில்தான் எம்.ஜி.ஆர்.-க்கு சத்தியாஸ்தேயோவிற்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 23]

**திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்பதற்காகக் கொடுத்து இருப்பார்கள். அல்லது வேறு ஏதாவது காரணங்களுக்காகக் கொடுத்து இருப்பார்கள். அதையும் பிரச்சாரத்திற்காகப் பரிசிலிக்கலாம். அளித்ததில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் பரிசிலிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** அவர் ஏற்கனவே அதைப்பற்றி கடற்கரையில் குறிப்பிட்டு, திருப்பிக்கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதையெதையோ திரும்பிக்கொடுத்திருக்கிறார், இதைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை.

**திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** நான் பேசுவது புற நகர்ப் பகுதிகளிலும், சென்னை நகரில் இருக்கும் 10,000 பேர்களுக்கு பட்டா வழங்குவதில் உள்ள தாமதம் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அவருக்கு எப்போதும் எம்.ஜி.ஆர். ரூபகம் தான். சத்யா ஸ்டீடியோ ரூபகம்தான். நான் அதைக் கேட்கவில்லை. அதை முன்னாலேயே கொடுத்திருக்கலாம் என்றுதான் சொன்னேன். நீங்கள் இது விஷயத்தில் என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். “ஹி மஸ்ட் ஸ்பெல் அவுட் ஹிஸ் பாலிசி”. அர்பன் மனையைப் பற்றி என்ன பாலிசி, என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வரை ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், ஒரு குடும்பம் என்றால் எத்தனை கிரௌன்ட்ஸ் வைத்துக்கொள்ளலாம்? இன்றைக்கும் 20 கிரௌன்ட் 50 கிரௌன்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே நாய்கள் ஜாக்கிரதை ‘பிஸேர் ஆப் டாக்ஸ்’ என்ற போர்ட்டொன் தொங்குகிறது. அதே நேரத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் குடிசை மாற்றுவாரியத்திற்கு இடம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஏராளமாகப் பேச அவருக்கு நேரமிருக்கிறது. நான் 1 நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

என்னுடைய கருத்தெல்லாம், நகரச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதில் உங்களுடைய கருத்து என்ன? எத்தனை கிரௌன்ட்ஸ் வைத்துக்கொள்ளலாம், அதற்குக் கமிட்டி போட்டிங்களே அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவற்றைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறீர்களா என்பதைச் சொல்லவேண்டும். இதைப் பார்த்தால் இப்போது நகர வளர்ப்புக் காரியங்களுக்காக மேலும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் இன்னும்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பணக்காரர்கள் ஆகவும், ஏழைகள் இன்னமும் கீழ் நிலையில் இருப்பதால் அந்த விவரத்தை விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள். இன்று இல்லாவிட்டாலும், நாளைபும் அது தொடர்கதையாக இருப்பதால் ஒதுக்கீடு மசோதாவில் விரிவான கொள்கைகளை அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிமுடித்துக்கொள்கிறேன். ஐ.எம்.எஸ். லோன் வசூல் சம்பந்தமாக கெடுபிடி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கம் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருநின்றவூர் என்ற பகுதியில் விவசாயிகளின் மாடு, மற்ற தளவாடங்களை ஜப்தி செய்யும் நிலை இருக்கிறது. இங்கே விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமயநல்லூர்பற்றி ஒரு கருத்து கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சமய நல்லூரில் அந்தக் கட்டடம் அப்படியே இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து அந்த ஜெனரேட்டர் அகற்றப்பட்டிருந்தாலும் வேறு ஒரு ஜெனரேட்டர் அவசர அவசியமாகக் கொண்டு வந்து அங்கே கரண்டி உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆதலால் அந்த முறையில் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் மதுரை மாநகரில் இருக்கும் மக்களுக்கு, ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிப்பதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையில் இருக்கும் பல நிறுவனங்களை தேசிய உடைமையாக்க திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதில் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கும் பல ஊழியர்கள் இன்று அவர்களுடைய பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்படுவார்களா அல்லது அவர்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வார்களா என்ற சந்தேகத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கிறார்கள். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்பதால் அத்தனை ஊழியர்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பல காரணங்களால் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக பைசல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலிடெக்னிக் ஸ்டூடென்ட்ஸ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய படிப்பு முடங்கியது மட்டுமல்லாமல் பலவிதமான பேருத்த கஷ்டமும் பயமும் ஏற்படுகிறது. மாணவர்கள் தவறு செய்திருந்தாலும்,



[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 28]

அந்தத் தவற்றைப் பெரிதுபடுத்தாமல், அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் படும் கஷ்டத்தை மனதில் கொண்டு, அவர்கள் தவறு செய்திருந்தால் அதை மறந்து நல்ல சீரான முறையில் அவர்களை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த அறிக்கையின் 86-வது பக்கத்திலே ஒரு அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சக்தி பைப்ஸ்க்காக ரூ. 28 லட்சம் லோன் கொடுத்து இருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த பாக்டரியை 'ரீ-கன்ஸ்டிரக்ட்' செய்வதற்காக என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 480 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இதுகாறும் 65 லட்சம் ரூபாய் மொத்தமாக கொடுத்து இருக்கிறோம். இன்னும் அது நிறந்து இயங்கவில்லை. இதற்கு இன்னும் அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமா? இதுவரை செலவு செய்து அது ஒன்றும் முன்னேற்றம் காணாததால் ஏன் அந்த ஒரு நிறுவனத்தை மேற்கொண்டும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

பரமக்குடி முனிசிபாலிட்யில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கமிஷனர் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்று பல புகார்கள், தந்திகள் வந்து இருக்கின்றன. அவர்கள் என்ன செய்து இருக்கிறார்கள்? ஸ்கேவலர் தொழில் செய்யக்கூடாது என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய முறையில் ஒரு கமிஷனர் பழி வாங்கும் நிலையில் நடந்து இருப்பார்களானால் அவர்கள் மீது நிச்சயமாகத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நாராயணன் செட்டியார் தப்பு செய்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். கமிஷனர் தவறு செய்திருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்களை சஸ்பென்ட் செய்து, எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நிரம்பப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அவசியம் ஏற்பட்டதால் சுருங்கச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படி எங்களுக்குத் தாப்புகிற நேரத்தில் தான் குறைந்து விடுகிறது. இருப்பினும், முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். மற்றவற்றை நாளைத்தினம் விளக்கமாகக் கூறுகிறேன் என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த இறுதித் துணை மானியம் மதிப்பீடுகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நிறைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார்

1973 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் கடைசியாக நேரத்தை நானும் அவருமாகத் தான் பங்கிட்டுக் கொள்ளுமளவிற்கு, இன்னும் பத்து நிமிஷத்திற்குள் என்னுடைய பேச்சை நான் முடிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

பல கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. குறிப்பாக நம் முடைய டாக்டர் லாண்டே அவர்களும் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் எல்லெடுத்த மதுக்கடைக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிரமங்களைப் பற்றியெல்லாம் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எந்த வகையில் பரிசீலிக்கலாம் என்பது குறித்தும் அரசு ஆராய முயலுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதன் தொடக்கத்திலேயே பாதிக்கப்பட்ட பல பேர் அரசுக்கு முறையீடுகள் அளித்தபோது வெளியேயிருந்த சில கட்சித் தலைவர்கள் கள்ளுக்கடைக்காரர்களுக்கு, ஏதோ அவர்களிடமிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு சலுகைகளை அளிக்கப் பார்க்கின்றார்கள் என்பது போன்ற தவறான பிரசாரங்களை எல்லாம் செய்தார்கள். இப்பொழுது சுதந்திரா கட்சியினுடைய சார்பிலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் தங்கமணி அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் இப்பொழுது சொன்ன இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது கருணை காட்டியாக வேண்டும், சில குடும்பங்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளுமளவுக்கெல்லாம் போய்விட்டது என்று உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: துணைத் தலைவரவர்களே, எந்தக் கட்சி சார்புடையவர் என்றும் அவர் எந்தக் கட்சியின் சார்பாகச் சொன்னார் என்றும் சொன்னால் நல்லதாகவிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய பெயரைச் சொன்னாலே ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி என்று எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளுமளவுக்கு இருக்கிறது. இன்றையதினம் தமிழகத்தில் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி என்று எல்லோரும் புரிந்து கொள்வார்கள். திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி என்று சொன்னாலே ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி என்றுதான் பொருள். அதற்குள் என்ன சந்தேகம் வந்து விடப் போகிறது? அதற்குள்ளாகவா வேறு ஒரு கட்சிக்குப் போக வேண்டிய நிலை வரப்போகிறது?



[1973 மார்ச் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் கிண்டலுக்காகவே சொல்கின்றார்கள் என்பது எனக்குப் புரிகிறது. எதற்காக எந்த சமயத்தில் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஏற்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் புரியும். உங்கள் கட்சியில் ஏற்பட்ட அவல நிலைமை பிற கட்சிகளிலும் ஏற்படும் என்பதை உணர வேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டதுதான் எங்களுடைய கட்சி நிலையும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: துணைத் தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சிக்கு ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. நாங்கள் இருந்த இடத்திலேயேதான் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் ஏற்கனவே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சொன்னதைவிட அதிகமாகக் கோரப்படுகிறது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. இது ஒன்றும் புதியதில்லை. இறுதித் துணை மதிப்பீடு என்று ஏன் போட்டார்கள், துணை, மாலியம் என்று கூறக்கூடாதா என்று சொன்னார்கள். ஆண்டாண்டு-காலமாக ஆண்டு இறுதியில் தரப்படுவது துணை மதிப்பீடு, அது இறுதித் துணை மதிப்பீடு என்றுதான் பெயரிடப்படுகிறது. 1966-67-ல் 62.91 கோடி ரூபாய் துணை மாலியம் கோரப்பட்டது. அப்பொழுது பட்ஜெட்டினுடைய மொத்த அளவு 211 கோடி ரூபாய். அந்த நேரத்தில் 62 கோடி இறுதித் துணை மதிப்பீடு கோரப்பட்டது. இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் மொத்த அளவு 500 கோடி என்று இருக்கும்போது 64 கோடி ரூபாய்தான் கோரப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. மத்திய அரசில் கூட பட்ஜெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது, வருவாய் கணக்கிலும் மூலதனக் கணக்கிலுமாகச் சேர்த்து 6,800 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இப்பொழுது இறுதியில் துணை மதிப்பீடு போட்டு 1,302 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் கோரியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இது ஒன்றும் புதியதுமில்லை அசாதாரணமானதுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

70 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்க முடியாமல் திருப்பித் தந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். 57 கோடி ரூபாய் வணிகத் துறையில் நின்ற தொகையைக் குமிக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வரையில் உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்தது அது நீக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் அந்தப் பணம். செலவழிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே அதை சரண்டர் என எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. செலவழிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதுதான்

1973 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காரணம். அதேபோல் ரிசர்வ் பேங்கிற்கு அதிகப் பணம் தரவேண்டுமென்ற நிலைமையில் ஒரு மதிப்பிட்டோம். அதற்குப் பிறகு 40 கோடி ரூபாய் தரவேண்டுமென்ற நிலைமையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 11 கோடிதான் தர வேண்டுமென்று ஏற்பட்டதன் காரணமாக அதிலே 29 கோடி ரூபாய் இருந்தது. இது சரண்டர் என்று சொல்ல முடியாது. செலவழிப்பதற்கு வாய்ப்பற்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதை சரண்டர் என்று சொல்வதற்கில்லை. திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட எந்தப் பணமும் செலவழிக்கப்படாமல் சரண்டர் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பல விஷயங்களை நண்பர் மதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குடிசை வாழ் மக்களுக்கெல்லாம் அவர்களுடைய இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறோம். நகரங்களிலும் நகரத்தினுடைய சுற்றுப்புறங்களிலும் அதை ஒழிக்க முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து வருகிறோம். அதற்காகத் திட்டத்தில் உள்ளது. தொழிற்சாலைகள் அபிவிருத்தி அடைகின்ற நேரத்தில் அவற்றின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு அதனால் ஏற்படுகின்ற தடைகளுக்குப்பட்டு பரிசீலனை செய்து பார்த்து வரவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியம் அதற்கான பணியில் ஈடுபட்டு வேலை செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பிரச்சனை, அறிவிப்பு இப்பொழுதே வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். மிக வலியுறுத்தி, மிக உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். லப்பை முஸ்லீம்கள் ஏற்கனவே பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உருது முஸ்லீம்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். பிற்பட்டோர் நலக் குழு அறிக்கையில் இதுபற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சலுகைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், அத்தனைபேரும் அவர்கள் லப்பைகளாக இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி லப்பை என்றே கருதப்படுவார்கள். கொஞ்சம் தமிழ் பேசினாலும் லப்பை என்று பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 1921-ம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி பொதுவாக முஸ்லீம்கள் 85 முதல் 90 சதம் வரையில் லப்பைகளாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றார்கள் என்று கூறுகிறது. அதிலே மீதமுள்ள 10 சதவிகிதத்தினர்தான் உருது முஸ்லீம்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அந்தக் கணக்கு அறிவிக்கிறது. வெகு காலமாகவே இருந்து வந்தவர்கள் லப்பை வகுப்பினர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மீதமுள்ள 10 சதவிகிதத்தினர்தான், அவர்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முஸ்லீம் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாகவும் காயிதே மில்லத் அவர்களும்,



[1973 மார்ச் 28]

அவருக்குப் பிற்பட்டு வந்த தலைவர்களும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள முஸ்லீம் தலைவர்களும் இந்த ஒரு கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் உருது முஸ்லீம்களும் பிற்பட்டோர் இனப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவர் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு இப்பொழுது நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, நான் எனது கட்சியின் சார்பிலும், என்னுடைய சகாக்களின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அமைச்சரவைக்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு அளித்த மன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், இதற்குப் பெரிதும் உதவியாகயிருந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் படது). நேரமாகிவிட்டது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் மற்றவைகளை எல்லாம் நிதி ஒதுக்கி மசோதாவில் பேசுகிறபோது நானே சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று கூறி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது நேரம் ஒரு மணி ஆகிவிட்டது. துணை மாண்புமிகு கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது.

(5) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை நிதித் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

ஏ. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,62,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1973 மார்ச் 28]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 70,80,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,20,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,98,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,06,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 8— மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணிவாளர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 96,33,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,50,27,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-ஏ—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1973 மார்ச் 28]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-ஏ—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,19,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,92,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 63,34,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,37,92,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—கல்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,59,50,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—மருத்துவம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 48,21,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,26,73,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,32,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,52,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,60,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,38,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 28,02,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,37,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்  
முதலியன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 87,78,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,00,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1973 மார்ச் 28] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,92,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,64,26,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,49,33,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும்,  
கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவி  
களும், இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 91,60,800-க்கு மேற்  
படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்  
என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,40,24,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு  
வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 30—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் என்ற  
தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,31,44,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட  
வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

1973 மார்ச் 28] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,08,95,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 29,64,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,02,90,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,93,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

**நிதிக் கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை.**

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 36,82,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

**நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.**

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,05,43,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

**பி. வருவாய்க் கணக்குக்குப் புறம்பான மூலதனச் செலவு.**

**நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.**

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 64,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

**நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு.**

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1973 மார்ச் 28] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,44,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 82,78,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,14,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,97,39,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.



[1973 மார்ச் 28]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்  
கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்  
கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,65,03,100-க்கு மேற்படாத  
தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்  
பின்கீழ் ரூ. 3,98,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட  
வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த  
மாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த  
மாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,75,800-க்கு மேற்படாத  
தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,  
கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான  
மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி:

1973 மார்ச் 28] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூல தளச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,28,50,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

சி. கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும், கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 88,50,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவை இப்பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய நான் அனுமதி கோருகிறேன்.